

I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1221/2009

af 25. november 2009

om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS) og om ophævelse af forordning (EF) nr. 761/2001 og Kommissionens beslutning 2001/681/EF og 2006/193/EF

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til traktatens artikel 2 har Fællesskabet bl.a. til opgave at fremme en bæredygtig vækst i hele Fællesskabet.

(2) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1600/2002/EF af 22. juli 2002 om fastlæggelse af Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram ⁽⁴⁾ udpeger forbedret samarbejde og partnerskaber med virksomheder som en strategisk tilgang til at opfylde miljømål. Frivillige aftaler og tilsagn er en væsentlig del heraf. Det er i denne forbindelse nødvendigt at tilskynde til øget anvendelse af fællesskabsordningen for

miljøledelse og miljørevision (EMAS) og udvikling af initiativer, som tilskynder organisationer til at offentliggøre nøjagtige rapporter om deres præstationer inden for miljø eller bæredygtig udvikling, der er attesteret af uafhængige organer.

(3) I Kommissionens meddelelse af 30. april 2007 om midtvejsevalueringen af det sjette miljøhandlingsprogram anerkendes det, at der er behov for, at de frivillige instrumenter, der er udformet til erhvervslivet, skal fungere bedre, og at disse instrumenter har et stort potentiale, men ikke er færdigudviklet. Kommissionen opfordres til at revidere instrumenterne, så de får større deltagelse, og til at gøre forvaltningen af dem lettere.

(4) I Kommissionens meddelelse af 16. juli 2008 om handlingsplanen for bæredygtigt forbrug, bæredygtig produktion og en bæredygtig industripolitik anerkendes det, at EMAS hjælper organisationer med at optimere deres produktionsprocesser, hvorved miljøvirkningerne mindskes og ressourcerne udnyttes mere effektivt.

(5) Med sigte på at fremme sammenhængen mellem de retsakter, der udarbejdes i Fællesskabet inden for miljøbeskyttelse, bør Kommissionen og medlemsstaterne overveje, hvordan der kan tages hensyn til EMAS-registreringen ved udformningen af lovgivning, eller hvordan registreringen kan anvendes som middel til at håndhæve lovgivningen. Med henblik på at gøre EMAS mere attraktivt for organisationer bør de også tage hensyn til EMAS i forbindelse med deres offentlige indkøbspolitikker, og, hvor det er hensigtsmæssigt, henviser til EMAS eller tilsvarende miljøledelsessystemer som et præstationskrav i forbindelse med indgåelse af offentlige aftaler om bygge- og anlægsarbejder og tjenesteydelser.

⁽¹⁾ Udtalelse af 25.2.2009 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 120 af 28.5.2009, s. 56.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 2.4.2009 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 26.10.2009.

⁽⁴⁾ EFT L 242 af 10.9.2002, s. 1.

- (6) Det er fastsat i artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 761/2001 af 19. marts 2001 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS) ⁽¹⁾, at Kommissionen tager EMAS op til fornyet vurdering på baggrund af erfaringerne med ordningens anvendelse og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet forslag til passende ændringer.
- (7) Anvendelsen af miljøledelsessystemer, herunder EMAS i henhold til forordning (EF) nr. 761/2001, har vist sig at være effektiv til at fremme bedre miljøpræstationer hos organisationerne. Der er imidlertid behov for at øge antallet af organisationer, der deltager i ordningen, for at opnå en bedre generel virkning af de miljømæssige forbedringer. Med henblik herpå bør erfaringerne med forordningens anvendelse anvendes til at øge EMAS's mulighed for at forbedre organisationers miljøpræstationer.
- (8) Organisationerne bør tilskyndes til frivillig deltagelse i EMAS, hvilket kan komme organisationerne til gode, for så vidt angår myndighedskontrol, omkostningsbesparelser og omdømme hos offentligheden, forudsat at de er i stand til at fremvise en forbedring af deres miljøpræstationer.
- (9) EMAS bør gøres tilgængeligt for alle organisationer i og uden for Fællesskabet, der udøver aktiviteter, som påvirker miljøet. EMAS bør være et middel til, at disse organisationer kan forvalte denne virkning og forbedre deres miljøpræstationer generelt.
- (10) Organisationer, herunder navnlig små organisationer, bør tilskyndes til at deltage i EMAS. Deres deltagelse bør fremmes ved at lette deres adgang til oplysninger, støttemidler, offentlige institutioner og ved at iværksætte eller fremme tekniske hjælpeforanstaltninger.
- (11) Det bør være så let som muligt for organisationer, som har et andet miljøledelsessystem og ønsker at skifte til EMAS, at gøre dette. Forbindelser til andre miljøledelsessystemer bør indgå i overvejelserne.
- (12) Organisationer med anlægsområder i en eller flere medlemsstater bør kunne registrere alle eller nogle af disse anlægsområder under en enkelt registrering.
- (13) Den mekanisme, der anvendes til at konstatere, at organisationer overholder alle gældende lovbestemte miljøkrav, bør styrkes for at gøre EMAS mere troværdig og navnlig for at give medlemsstaterne mulighed for at mindske EMAS-registrerede organisationers administrative byrde ved hjælp af færre eller enklere regler.
- (14) Gennemførelsen af EMAS bør inddrage organisationens medarbejdere, idet det øger jobtilfredsheden, og kendskabet til miljøproblemstillinger kan anvendes både i og uden for arbejdspladsen.
- (15) EMAS-logoet bør være et attraktivt kommunikations- og markedsføringsværktøj for organisationerne, der øger købernes og andre interessenters kendskab til ordningen. Reglerne for brugen af EMAS-logoet bør forenkles, så der anvendes ét logo, og de nuværende begrænsninger bør fjernes med undtagelse af dem, der vedrører produkter og emballage. Der bør ikke være mulighed for at tage fejl af logoet i forhold til miljømærkningen af produkter.
- (16) Omkostninger og gebyrer i forbindelse med EMAS-registreringen bør være rimelige og stå i forhold til organisationens størrelse og det arbejde, der skal udføres af registreringsorganet. Med forbehold af traktatens regler om statsstøtte bør fritagelse fra eller nedsættelse af gebyrerne overvejes for små organisationer.
- (17) Organisationerne bør regelmæssigt udarbejde og offentliggøre miljøredegørelser, hvormed offentligheden og andre interesseparter holdes underrettet om deres overholdelse af gældende lovbestemte miljøkrav og om deres miljøpræstationer.
- (18) For at sikre, at oplysningerne er relevante og sammenlignelige, bør rapporteringen om organisationens miljøpræstationer ske på grundlag af generiske og sektorspecifikke præstationsindikatorer inden for centrale miljøområder på proces- og produktniveau ved hjælp af relevante benchmarks og relevant målestok. Det vil hjælpe organisationerne, når de sammenligner deres miljøpræstationer såvel i forskellige rapporteringsperioder som med miljøpræstationer i andre organisationer.

⁽¹⁾ EFT L 114 af 24.4.2001, s. 1.

- (19) Medlemsstaterne bør udveksle informationer og samarbejde om at udarbejde referencedokumenter, som bl.a. omfatter bedste praksis for miljøledelse og udvikling af præstationsindikatorer for specifikke sektorer. Sådanne dokumenter kan medvirke til, at organisationerne bliver bedre i stand til at fokusere på de vigtigste miljøaspekter i en given sektor.
- (20) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om akkrediterings- og markedsstilsynskrav i forbindelse med markedsføring af produkter ⁽¹⁾ indeholder regler om akkreditering på nationalt og europæisk plan og fastlægger de overordnede rammer for akkreditering. Denne forordning bør supplere disse regler i nødvendigt omfang under hensyntagen til EMAS' særlige karakteristika, herunder behovet for at sikre stor troværdighed i forhold til interesseparter, navnlig medlemsstaterne, og bør fastsætte mere detaljerede regler, hvor der er behov for det. EMAS' samlede regelsæt bør sikre, at miljøverifikatorerne har den fornødne kompetence, og at denne til stadighed forbedres, gennem en uafhængig og neutral akkrediterings- eller licensordning, uddannelse og passende tilsyn med deres aktiviteter, således at EMAS-ordningen er gennemskuelig og troværdig for deltagende organisationer.
- (21) Hvis en medlemsstat beslutter ikke at anvende akkreditering i forbindelse med EMAS, bør artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 765/2008 finde anvendelse.
- (22) Aktiviteter til fremme og støtte af ordningen bør iværksættes både af medlemsstaterne og af Kommissionen.
- (23) Med forbehold af traktatens regler om statsstøtte bør medlemsstaterne som led i ordninger til støtte for erhvervslivets miljøindsats give registrerede organisationer incitamenter, som f.eks. adgang til finansiering eller skattemæssige incitamenter, forudsat at de er i stand til at fremvise en forbedring af deres miljøpræstationer.
- (24) Medlemsstaterne og Kommissionen bør udvikle og gennemføre særlige foranstaltninger, som tager sigte på at øge organisationers, herunder små organisationers, deltagelse i EMAS.
- (25) Med henblik på at sikre en ensartet anvendelse af denne forordning bør Kommissionen i henhold til et prioritetsprogram udarbejde sektorreferencedokumenter for det område, der er omfattet af forordningen.
- (26) Denne forordning bør om nødvendigt tages op til revision inden fem år efter dens ikrafttræden på grundlag af erfaringerne med dens anvendelse.
- (27) Denne forordning erstatter forordning (EF) nr. 761/2001, som derfor bør ophæves.
- (28) De relevante dele af Kommissionens henstilling 2001/680/EF af 7. september 2001 om retningslinjer for gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 761/2001 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS) ⁽²⁾ og af Kommissionens henstilling 2003/532/EF af 10. juli 2003 om retningslinjer for gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 761/2001 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS) for så vidt angår udvælgelse og anvendelse af miljøpræstationsindikatorer ⁽³⁾ er indarbejdet i denne forordning, og disse retsakter bør ikke længere anvendes, da de afløses af denne forordning.
- (29) Målene for denne forordning, nemlig at oprette en fælles og troværdig ordning og undgå, at der etableres forskellige nationale ordninger, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af dens omfang og virkninger bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (30) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁴⁾.
- (31) Kommissionen bør navnlig tillægges beføjelser til at fastsætte procedurer for registreringsorganernes gensidige evaluering, til at udarbejde sektorreferencedokumenter, til at anerkende eksisterende miljøledelsessystemer eller dele heraf som værende i overensstemmelse med tilsvarende krav i denne forordning og til at foretage ændringer i bilag I-VIII. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, herunder ved at supplere den med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.
- (32) Da der er brug for en vis periode til at sikre, at de rammer, der er nødvendige for at denne forordning kan fungere efter hensigten, er på plads, bør medlemsstaterne gives en frist på 12 måneder efter forordningens ikrafttræden til at ændre de procedurer, som akkrediteringsorganerne og registreringsorganerne følger, så de stemmer overens med de relevante bestemmelser i denne forordning. Inden for denne 12 måneders frist bør akkrediteringsorganerne og registreringsorganerne fortsat kunne anvende de procedurer, der er fastsat i forordning (EF) nr. 761/2001 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

⁽²⁾ EFT L 247 af 17.9.2001, s. 1.⁽³⁾ EUT L 184 af 23.7.2003, s. 19.⁽⁴⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.⁽¹⁾ EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30.

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Formål

Der oprettes en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision, i det følgende benævnt »EMAS«, som organisationer i og uden for Fællesskabet frivilligt kan deltage i.

EMAS er et vigtigt instrument i handlingsplanen for bæredygtigt forbrug, bæredygtig produktion og en bæredygtig industripolitik, og den har til formål løbende at fremme forbedringer af organisationers miljøpræstationer ved hjælp af organisationernes indførelse og gennemførelse af miljøledelsessystemer og systematisk, objektiv og regelmæssig bedømmelse af disse systemers resultater, oplysning om miljøpræstationer, en åben dialog med offentligheden og andre interesseparter, medarbejdernes aktive inddragelse i organisationen og tilstrækkelig uddannelse.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »miljøpolitik«: en organisations overordnede formål og retning med hensyn til sine miljøpræstationer som officielt formuleret af topledelsen, herunder overholdelse af alle gældende lovbestemte miljøkrav, og et engagement i den løbende forbedring af miljøpræstationerne. Den skaber en ramme for handling og for fastsættelsen af miljømålsætninger og -mål
- 2) »miljøpræstationer«: de målelige resultater af en organisations forvaltning af sine miljøforhold
- 3) »overholdelse af lovgivningen«: fuld gennemførelse af gældende lovbestemte miljøkrav, herunder i miljøgodkendelser
- 4) »miljøforhold«: enkelt del af en organisations aktiviteter, produkter eller tjenesteydelser, som påvirker eller kan påvirke miljøet
- 5) »væsentligt miljøforhold«: et miljøforhold, der har eller kan have en væsentlig miljøvirkning
- 6) »direkte miljøforhold«: miljøforhold, som er knyttet til selve organisationens aktiviteter, produkter og tjenesteydelser, som den har direkte ledelseskontrol over
- 7) »indirekte miljøforhold«: forhold, som kan opstå på grund af en organisations interaktion med tredjeparter, og som til en vis grad kan påvirkes af organisationen
- 8) »miljøvirkning«: enhver ændring i miljøet, hvad enten den er skadelig eller gavnlig, som helt eller delvis er et resultat af en organisations aktiviteter, produkter og tjenesteydelser
- 9) »miljøkortlægning«: en indledende omfattende analyse af miljøforhold, miljøvirkninger og miljøpræstationer i forbindelse med en organisations aktiviteter, produkter og tjenesteydelser
- 10) »miljøprogram«: en beskrivelse af de foranstaltninger (ansvar og midler), som er truffet eller påtænkes for at nå miljømålsætninger og -mål, samt fristerne for gennemførelsen af disse miljømålsætninger og -mål
- 11) »miljømålsætning«: samlet miljømål, der udspringer af miljøpolitikken, og som en organisation beslutter sig for at opfylde, og som skal være kvantificeret, når det er praktisk muligt
- 12) »miljømål«: detaljeret miljøpræstationskrav, som udspringer af miljømålsætningerne og gælder for organisationen eller dele heraf, og som det er nødvendigt at sætte og opfylde for at nå disse målsætninger
- 13) »miljøledelsessystem«: den del af det samlede ledelsessystem, der indbefatter organisationsstruktur, planlægningsaktiviteter, ansvar, sædvaner, procedurer, processer og ressourcer til at udvikle, gennemføre, revidere og opretholde miljøpolitikken og forvalte miljøforholdene
- 14) »bedste praksis for miljøledelse«: den mest effektive måde, hvorpå organisationer i en relevant sektor kan indføre et miljøledelsessystem, og som under givne økonomiske og tekniske omstændigheder giver de bedste miljøpræstationer
- 15) »væsentlig ændring«: enhver ændring i en organisations drift, struktur, administration, processer, aktiviteter, produkter eller tjenesteydelser, der har eller kan have en væsentlig indvirkning på en organisations miljøledelsessystem, miljøet eller menneskers sundhed
- 16) »intern miljørevision«: en systematisk, dokumenteret, periodisk og objektiv bedømmelse af miljøpræstationerne i forbindelse med en organisation, ledelsessystemet og metoderne til beskyttelse af miljøet
- 17) »miljørevisor«: en enkeltperson eller en gruppe af personer, som — hvad enten de er ansat i en organisation eller en fysisk eller juridisk person uden for denne organisation — optræder på organisationens vegne og foretager en bedømmelse af især det anvendte miljøledelsessystem og vurderer overensstemmelsen med organisationens miljøstrategi og program, herunder overholdelsen af gældende lovbestemte krav, som gælder for miljøet

- 18) »miljøreddegørelse«: omfattende oplysninger til offentligheden og andre interesseparter om en organisations:
- struktur og aktiviteter
 - miljøpolitik og miljøledelsessystem
 - miljøaspekter og miljøvirkninger
 - miljøprogram, -målsætninger og -mål
 - miljøpræstationer og overholdelse af gældende lovbestemte miljøkrav som fastsat i bilag IV
- 19) »ajourført miljøreddegørelse«: omfattende oplysninger til offentligheden og andre interesseparter med ajourføring af den senest validerede miljøreddegørelse, kun med hensyn til en organisations miljøpræstationer og overholdelse af gældende lovbestemte miljøkrav som fastsat i bilag IV
- 20) »miljøverifikator«:
- et overensstemmelsesvurderingsorgan, jf. forordning (EF) nr. 765/2008, eller enhver sammenslutning eller gruppe af sådanne personer, som er akkrediteret i overensstemmelse med denne forordning, eller
 - enhver fysisk eller juridisk person, sammenslutning eller gruppe af sådanne personer, der har fået udstedt en licens til at foretage verifikation og validering i overensstemmelse med denne forordning
- 21) »organisation«: selskab, sammenslutning, firma, virksomhed, myndighed eller institution eller dele eller kombinationer heraf, uanset om de er juridiske personer, offentlige eller private, og som er hjemmehørende i eller uden for Fællesskabet og har sine egne funktioner og egen administration
- 22) »anlægsområde«: et geografisk afgrænset område, der er under ledelseskontrol af en organisation, hvis virksomhed omfatter aktiviteter, produkter og tjenesteydelser, herunder al infrastruktur, udstyr og materialer; et anlægsområde er den mindste enhed, der registreres
- 23) »klynge«: en gruppe uafhængige organisationer, hvis geografiske beliggenhed eller erhvervsaktiviteter er tæt på hinanden, og som gennemfører miljøledelsessystemet i fællesskab
- 24) »verifikation«: den overensstemmelsesvurdering, der gennemføres af en miljøverifikator for at påvise, hvorvidt en organisations miljøkortlægning, miljøpolitik, miljøledelsessystem og interne miljørevision og gennemførelsen heraf opfylder kravene i denne forordning
- 25) »validering«: bekræftelse fra den miljøverifikator, der har udført verifikationen, af, at oplysninger og data i organisationens miljøreddegørelse og ajourførte miljøreddegørelse er pålidelige, troværdige, korrekte og opfylder kravene i denne forordning
- 26) »tilsynsmyndigheder«: de relevante kompetente myndigheder, som medlemsstaterne har udpeget til at opdage, forebygge og undersøge overtrædelser af de gældende lovbestemte miljøkrav og, hvis det er nødvendigt, gribe ind over for dette
- 27) »miljøpræstationsindikator«: en specifik indikator, der gør det muligt at måle en organisations miljøpræstationer
- 28) »små organisationer«:
- mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder i henhold til definitionen i Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder ⁽¹⁾, eller
 - lokale myndigheder, som administrerer færre end 10 000 indbyggere, eller andre offentlige myndigheder, som har færre end 250 ansatte og et årsbudget på højst 50 mio. EUR, eller en årlig balance på højst 43 mio. EUR, og som bl.a. omfatter:
 - statslige eller andre offentlige forvaltninger eller offentlige rådgivende organer på nationalt, regionalt eller lokalt plan
 - fysiske eller juridiske personer, der udøver offentlige administrative funktioner i henhold til national ret, herunder konkrete opgaver, aktiviteter og tjenesteydelser i relation til miljøet, og
 - fysiske eller juridiske personer, der har offentligt ansvar for eller udøver offentlige funktioner eller tjenesteydelser i relation til miljøet, og som er underlagt kontrol af et organ eller en person, der falder ind under litra b)
- 29) »samlet registrering«: en enkelt registrering af alle eller nogle af en organisations anlægsområder beliggende i en eller flere medlemsstater eller et eller flere tredjelande
- 30) »akkrediteringsorgan«: et nationalt akkrediteringsorgan, der udpeges i henhold til artikel 4 i forordning (EF) nr. 765/2008, og som er ansvarligt for akkrediteringen af og tilsynet med miljøverifikatorer

⁽¹⁾ EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36.

31) »licensudstedelsesorgan«: et organ, der udpeges i henhold til artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 765/2008, og som er ansvarligt for at udstede licenser til og for at føre tilsyn med miljøverifikatorer.

KAPITEL II

REGISTRERING AF ORGANISATIONER

Artikel 3

Bestemmelse af kompetent registreringsorgan

1. Ansøgninger om registrering fra organisationer i en medlemsstat rettes til et registreringsorgan i den pågældende medlemsstat.

2. En organisation med anlægsområder i en eller flere medlemsstater eller tredjelande kan anmode om en samlet registrering af alle eller nogle af disse anlægsområder.

Anmodningen om en samlet registrering indgives til registreringsorganet i den medlemsstat, hvor organisationens hovedkvarter eller et centralt forvaltningssted, som er udpeget med henblik på dette stykke, er placeret.

3. Anmodninger om registrering fra organisationer fra tredjelande, herunder samlet registrering, der kun består af anlægsområder i tredjelande, indgives til et registreringsorgan i de pågældende medlemsstater, der foretager registreringen af organisationer fra tredjelande i overensstemmelse med artikel 11, stk. 1, andet afsnit.

Disse organisationer skal sikre, at miljøverifikatoren, der vil foretage verifikationen og validere organisationens miljøledelsessystem, er akkrediteret eller har licens i den medlemsstat, hvor organisationen søger om registrering.

Artikel 4

Forberedelse af registreringen

1. Organisationer, som ønsker at blive registreret første gang,
 - a) gennemfører en miljøkortlægning af alle organisationens miljøforhold, jf. kravene i bilag I og i punkt A.3.1 i bilag II
 - b) udvikler og indfører på grundlag af resultaterne af miljøkortlægningen et miljøledelsessystem, som opfylder alle de i bilag II omhandlede krav, og tager hensyn til den bedste praksis for miljøledelse, jf. artikel 46, stk. 1, litra a), hvor en sådan praksis findes for den pågældende sektor
 - c) udfører en intern miljørevision, jf. kravene i punkt A.5.5 i bilag II og bilag III
 - d) udarbejder en miljøredegørelse i overensstemmelse med bilag IV. Hvis der findes sektorreferencedokumenter, jf. artikel 46, for den pågældende sektor, gennemføres vurderingen af organisationens miljøpræstationer under hensyntagen til det relevante dokument.

2. Organisationerne kan anvende den bistand, jf. artikel 32, der er til rådighed i den medlemsstat, hvor organisationen søger om registrering.

3. Organisationer med et certificeret miljøledelsessystem, der anerkendes i henhold til artikel 45, stk. 4, er ikke forpligtet til at udføre de dele, der er blevet anerkendt som værende ækvivalente med denne forordning.

4. Organisationerne forelægger materielle beviser og dokumentation for, at alle de lovbestemte miljøkrav, der er gældende, er overholdt.

Organisationerne kan anmode om oplysninger fra den eller de kompetente tilsynsmyndigheder, jf. artikel 32, eller fra miljøverifikatoren.

Organisationer uden for Fællesskabet skal også henvise til den tilsvarende miljølovgivning, der gælder for lignende organisationer i de medlemsstater, hvor organisationen agter at anmode om registrering.

Hvis der findes sektorreferencedokumenter, som omhandlet i artikel 46, for den pågældende sektor, gennemføres vurderingen af organisationens miljøpræstationer med henvisning til det relevante dokument.

5. Den indledende miljøkortlægning, miljøledelsessystemet, revisionsproceduren og gennemførelsen heraf verificeres af en miljøverifikator, der er akkrediteret eller har licens, og miljøredegørelsen valideres af den pågældende verifikator.

Artikel 5

Ansøgning om registrering

1. Alle organisationer, som opfylder kravene i artikel 4, kan søge om registrering.
2. Registreringsansøgningen indgives til det i artikel 3 omhandlede registreringsorgan og skal omfatte følgende:
 - a) den validerede miljøredegørelse i elektronisk eller trykt format
 - b) den i artikel 25, stk. 9, omhandlede erklæring, underskrevet af den miljøverifikator, der har valideret miljøredegørelsen
 - c) en udfyldt formular, som mindst skal indeholde de oplysninger, der er anført i bilag VI
 - d) bevis for betaling af eventuelle gebyrer.

3. Ansøgningen affattes på (et af) de officielle sprog i den medlemsstat, hvor organisationen søger om registrering.

KAPITEL III

REGISTREREDE ORGANISATIONERS FORPLIGTELSE

Artikel 6

Fornyelse af EMAS-registrering

1. En registreret organisation skal mindst hvert tredje år:
 - a) få foretaget en verifikation af det samlede miljøledelsessystem og -revisionsprogram og gennemførelsen heraf
 - b) udarbejde miljøredegørelsen i overensstemmelse med kravene i bilag IV og få den valideret af en miljøverifikator
 - c) fremsende den validerede miljøredegørelse til registreringsorganet
 - d) fremsende en udfyldt formular til registreringsorganet, som mindst skal indeholde de oplysninger, der er anført i bilag VI
 - e) betale et eventuelt gebyr til registreringsorganet for fornyelsen af registreringen.
2. Med forbehold af stk. 1 skal en registreret organisation i de mellemliggende år:
 - a) i overensstemmelse med revisionsprogrammet gennemføre en intern revision af organisationens miljøpræstationer og overholdelse af gældende lovbestemte miljøkrav i overensstemmelse med bilag III
 - b) udarbejde en ajourført miljøredegørelse i overensstemmelse med kravene i bilag IV og få den valideret af en miljøverifikator
 - c) fremsende den validerede ajourførte miljøredegørelse til registreringsorganet
 - d) fremsende en udfyldt formular til registreringsorganet, som mindst skal indeholde de oplysninger, der er anført i bilag VI
 - e) betale et eventuelt gebyr til registreringsorganet for opretholdelsen af registreringen.
3. Registrerede organisationer offentliggør deres miljøredegørelse og deres ajourførte miljøredegørelse senest én måned efter registreringen eller én måned efter at fornyelsen af registreringen er foretaget.

Registrerede organisationer kan opfylde dette krav ved at give adgang til deres miljøredegørelse og deres ajourførte miljøredegørelse efter anmodning eller ved at oprette forbindelser til internetsider, hvorfra der er adgang til disse redegørelser.

Registrerede organisationer præciserer i formularen i bilag VI, på hvilken måde de gør de relevante oplysninger offentligt tilgængelige.

Artikel 7

Fritagelse for små organisationer

1. Registreringsorganerne forlænger efter anmodning fra små organisationer den i artikel 6, stk. 1, omhandlede periode på tre år til op til fire år og/eller den i artikel 6, stk. 2, omhandlede periode på ét år til op til to år, hvis miljøverifikatoren, der har foretaget verifikation af organisationen, bekræfter, at følgende betingelser er opfyldt:

- a) der er ikke nogen betydelig miljørisiko
- b) organisationen har ikke planlagt nogen væsentlige ændringer som defineret i artikel 8, og
- c) der er ikke nogen væsentlige lokale miljøproblemer, som organisationen bidrager til.

Organisationen kan anvende formularen i bilag VI til at indgive den i første afsnit omhandlede anmodning.

2. Registreringsorganet skal afslå anmodningen, hvis betingelserne i stk. 1 ikke er opfyldt. Det giver organisationen en begrundelse for afslaget.

3. Organisationer, som fritages i op til to år fra den årlige validering, jf. stk. 1, sender den ikkevaliderede ajourførte miljøredegørelse til registreringsorganet i hvert af de år, hvor de er fritaget fra at have en valideret ajourført miljøredegørelse.

Artikel 8

Væsentlige ændringer

1. Hvis en registreret organisation planlægger at foretage væsentlige ændringer, gennemføres en miljøkortlægning af ændringerne, herunder af miljøforhold og -påvirkninger.

2. Efter miljøkortlægningen af ændringerne ajourfører organisationen den indledende miljøkortlægning, ændrer miljøpolitikken, miljøprogrammet og miljøledelsessystemet og reviderer og ajourfører miljøredegørelsen i overensstemmelse hermed.

3. Samtlige dokumenter, der ændres og ajourføres i medfør af stk. 2, verificeres og valideres inden for seks måneder.

4. Efter validering meddeler organisationen ændringerne til registreringsorganet ved hjælp af formularen i bilag VI og offentliggør dem.

*Artikel 9***Intern miljørevision**

1. En registreret organisation fastlægger et miljørevisionsprogram, som sikrer, at der i løbet af en periode på højst tre år eller fire år, for så vidt fritagelsen i artikel 7 finder anvendelse, sker en intern miljørevision af alle organisationens aktiviteter i overensstemmelse med kravene i bilag III.
2. Revisionen gennemføres af miljørevisorer, som hver især eller kollektivt har den fornødne faglige kompetence til at påtage sig opgaverne, og som er tilstrækkeligt uafhængige af de aktiviteter, som de skal revidere, til at foretage en objektiv bedømmelse.
3. Organisationens miljørevisionsprogram skal fastsætte målene for hver enkelt revision eller revisionscyklus, herunder hvor hyppigt hver enkelt aktivitet skal revideres.
4. Miljørevisorerne udarbejder en skriftlig revisionsrapport ved afslutningen af hver revision eller revisionscyklus.
5. Miljørevisoren meddeler organisationen resultaterne og konklusionerne af miljørevisionen.
6. Efter revisionsprocessen udarbejder og gennemfører organisationen en passende handlingsplan.
7. Organisationen indfører egnede mekanismer til at sikre, at der bliver fulgt op på revisionens resultater.

*Artikel 10***Brug af EMAS-logoet**

1. EMAS-logoet, der er vist i bilag V, må kun bruges af registrerede organisationer og kun så længe, deres registrering er gyldig, jf. dog artikel 35, stk. 2.

Organisationens registreringsnummer skal altid være anført i logoet.

2. EMAS-logoet bruges kun i overensstemmelse med de tekniske krav, der er fastsat i bilag V.
3. Hvis en organisation i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, vælger ikke at inkludere alle sine anlægsområder i en samlet registrering, sørger den i forbindelse med kommunikation med offentligheden og ved brugen af EMAS-logoet for, at det klart fremgår, hvilke anlægsområder der er omfattet af registreringen.

4. EMAS-logoet må ikke bruges
 - a) på produkter eller disses emballage, eller
 - b) i forbindelse med sammenligninger med andre aktiviteter og tjenesteydelser eller på en måde, der fører til misforståelser i forhold til miljømærkning af produkter.
5. Alle miljøoplysninger, der offentliggøres af en registreret organisation, kan forsynes med EMAS-logoet, forudsat at der i sådanne oplysninger henvises til organisationens seneste miljøredegørelse eller ajourførte miljøredegørelse, som de er hentet fra, og forudsat at en miljøverifikator har valideret, at oplysningerne er:
 - a) korrekte
 - b) dokumenterede og verificerbare
 - c) relevante og anvendt i en passende sammenhæng
 - d) repræsentative for organisationens miljøpræstationer som helhed
 - e) vanskelige at misforstå, og
 - f) væsentlige i forhold til den samlede miljøvirkning.

KAPITEL IV

REGLER, DER GÆLDER FOR REGISTRERINGSORGANER*Artikel 11***Registreringsorganers udpegning og rolle**

1. Medlemsstaterne udpeger registreringsorganer, som er ansvarlige for registrering af organisationer, der er hjemmehørende i Fællesskabet, i overensstemmelse med denne forordning.

Medlemsstaterne kan fastsætte, at de registreringsorganer, de udpeger, foretager og er ansvarlige for registrering af organisationer fra tredjelande i overensstemmelse med denne forordning.

Registreringsorganerne er ansvarlige for organisationernes optagelse og bibeholdelse i registret samt for suspension og ophævelse.

2. Der kan være tale om registreringsorganer på nationalt, regionalt eller lokalt niveau.
3. Registreringsorganerne skal være sammensat således, at deres uafhængighed og upartiskhed garanteres.
4. Registreringsorganerne skal have passende ressourcer, både i form af økonomiske midler og personale, til at kunne varetage deres opgaver på forsvarlig vis.

5. Registreringsorganerne anvender denne forordning på en ensartet måde og deltager i regelmæssige gensidige evalueringer, jf. artikel 17.

Artikel 12

Forpligtelser i forbindelse med registreringsprocessen

1. Registreringsorganerne fastlægger procedurer for registreringen af organisationer. De fastsætter navnlig regler for:

- a) behandling af henvendelser fra interesseparter, herunder akkrediterings- og licensudstedelsesorganer og kompetente tilsynsmyndigheder samt organisationernes repræsentative organer, vedrørende ansøgende eller registrerede organisationer
- b) behandling af afslag på eller ophævelse eller suspension af organisationers registrering
- c) behandling af appel- og klagesager i forbindelse med deres afgørelser.

2. Registreringsorganerne opretter og fører et register over organisationer, der er registreret i deres medlemsstat, herunder oplysningerne om, hvordan organisationernes miljøredegørelse eller ajourførte miljøredegørelser kan rekvireres, og de ajourførte registeret månedligt i tilfælde af ændringer.

Registeret skal være offentligt tilgængeligt på et websted.

3. Registreringsorganerne meddeler hver måned, direkte eller via de nationale myndigheder, som de pågældende medlemsstater har udpeget, Kommissionen ændringerne i det i stk. 2 omhandlede register.

Artikel 13

Registrering af organisationer

1. Registreringsorganerne behandler organisationers registreringsansøgninger i overensstemmelse med procedurene herfor.

2. Når en organisation indgiver en ansøgning, registrerer registreringsorganet organisationen og tildeler den et registreringsnummer, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) registreringsorganet har modtaget en registreringsansøgning, som omfatter alle de dokumenter, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, litra a)-d)
- b) registreringsorganet har kontrolleret, at verifikation og validering er udført i overensstemmelse med artikel 25, 26 og 27
- c) registreringsorganet finder det på grundlag af de modtagne materielle beviser, f.eks. en skriftlig rapport fra den kompetente tilsynsmyndighed, godtgjort, at der ikke foreligger dokumentation for, at gældende lovbestemte miljøkrav er blevet overtrådt

d) der er ikke nogen relevante klager fra interesseparter, eller der er fundet en positiv løsning på klager

e) registreringsorganet finder det på grundlag af de modtagne beviser godtgjort, at organisationen opfylder alle kravene i denne forordning, og

f) registreringsorganet har modtaget et eventuelt registreringsgebyr.

3. Registreringsorganet meddeler organisationen, at den er blevet registreret, og sender dens registreringsnummer og EMAS-logoet til organisationen.

4. Hvis et registreringsorgan konkluderer, at en organisation ikke opfylder kravene i stk. 2, afslår det at registrere den pågældende organisation og sender organisationen en begrundelse herfor.

5. Hvis et registreringsorgan modtager en skriftlig tilsynsrapport fra akkrediterings- eller licensudstedelsesorganet, hvoraf det fremgår, at miljøverifikatorens aktiviteter ikke har været udført tilstrækkeligt godt til at sikre, at ansøgerorganisationen opfylder denne forordnings krav, afslår registreringsorganet at registrere organisationen. Registreringsorganet opfordrer organisationen til at indgive en ny registreringsansøgning.

6. Registreringsorganet konsulterer de berørte parter, herunder organisationen, for at fremskaffe de nødvendige beviser med henblik på at træffe en beslutning om at afslå en organisations registrering.

Artikel 14

Fornyelse af organisationens registrering

1. Et registreringsorgan fornyer en organisations registrering, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) registreringsorganet har modtaget en valideret miljøredegørelse som omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra c), en valideret ajourført miljøredegørelse som omhandlet i artikel 6, stk. 2, litra c), eller en ikkevalideret miljøredegørelse som omhandlet i artikel 7, stk. 3
- b) registreringsorganet har modtaget en udfyldt formular, som mindst skal indeholde de oplysninger, der er anført i bilag VI, som omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra d), og artikel 6, stk. 2, litra d)
- c) registreringsorganet har ikke dokumentation for, at verifikation og validering ikke er udført i overensstemmelse med artikel 25, 26 og 27
- d) registreringsorganet har ikke dokumentation for, at organisationen ikke overholder de gældende lovbestemte miljøkrav

- e) der er ikke nogen relevante klager fra interesseparter, eller klagerne er blevet løst på en positiv måde
 - f) registreringsorganet finder det på grundlag af de modtagne beviser godtgjort, at organisationen opfylder alle kravene i denne forordning, og
 - g) registreringsorganet har modtaget et eventuelt registreringsgebyr for fornyelse af registreringen.
2. Registreringsorganet meddeler organisationen, at dens registrering er blevet fornyet.

Artikel 15

Suspension eller ophævelse af organisationers registrering

1. Hvis et registreringsorgan har en formodning om, at en registreret organisation ikke overholder denne forordning, giver det organisationen lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger her til. Er organisationens svar ikke tilfredsstillende, ophæves eller suspenderes dens registrering.
2. Hvis et registreringsorgan modtager en skriftlig tilsynsrapport fra akkrediterings- eller licensudstedelsesorganet, hvoraf det fremgår, at miljøverifikatorens aktiviteter ikke har været udført tilstrækkeligt godt til at sikre, at den registrerede organisation opfylder denne forordnings krav, suspenderes registreringen.
3. En registreret organisations registrering suspenderes eller ophæves, alt efter omstændighederne, hvis organisationen ikke inden for to måneder efter registreringsorganets anmodning herom fremsender følgende materiale:
- a) den validerede miljøredegørelse, en ajourført miljøredegørelse eller den i artikel 25, stk. 9, omhandlede erklæring
 - b) en udfyldt formular, som mindst indeholder de oplysninger, der er anført i bilag VI.
4. Hvis et registreringsorgan gennem en skriftlig rapport af den kompetente tilsynsmyndighed oplyses om, at en organisation tilsidesætter gældende lovbestemte miljøkrav, suspenderer eller ophæver det organisationens registrering, alt efter omstændighederne.
5. Hvis et registreringsorgan beslutter at suspendere eller ophæve en registrering, tager det mindst følgende i betragtning:
- a) miljøvirkningerne af organisationens manglende overholdelse af kravene i denne forordning
 - b) forudsigeligheden af organisationens manglende overholdelse af kravene i denne forordning eller af de omstændigheder, der førte hertil
 - c) tidligere tilfælde, hvor organisationen ikke har overholdt kravene i denne forordning, og
 - d) de særlige forhold, der gør sig gældende for organisationen.

6. Registreringsorganet konsulterer de berørte parter, herunder organisationen, for at fremskaffe de nødvendige beviser med henblik på at træffe en beslutning om at suspendere eller ophæve organisationens registrering.

7. Hvis registreringsorganet på anden måde end ved hjælp af en skriftlig tilsynsrapport fra akkrediterings- eller licensudstedelsesorganet modtager beviser for, at miljøverifikatorens aktiviteter ikke er udført tilstrækkeligt godt til at sikre, at organisationen opfylder kravene i denne forordning, konsulterer registreringsorganet det akkrediterings- eller licensudstedelsesorgan, som fører tilsyn med miljøverifikatoren.

8. Registreringsorganet begrundet eventuelle foranstaltninger.

9. Registreringsorganet videregiver passende oplysninger til organisationen om konsultationerne med de berørte parter.

10. En suspension af en organisations registrering ophæves, når registreringsorganet har modtaget tilfredsstillende oplysninger om, at organisationen opfylder denne forordnings krav.

Artikel 16

Forummet af registreringsorganer

1. Registreringsorganerne nedsætter et forum af registreringsorganer fra alle medlemsstater, i det følgende benævnt »forummet af registreringsorganer«, og dette forum mødes mindst én gang om året, med deltagelse af en repræsentant for Kommissionen.

Forummet af registreringsorganer vedtager selv sin forretningsorden.

2. Forummet af registreringsorganer har deltagelse af registreringsorganer fra hver medlemsstat. Hvis der er oprettet flere registreringsorganer i en medlemsstat, træffes der passende foranstaltninger til at sikre, at de alle informeres om forummet af registreringsorganers aktiviteter.

3. Forummet af registreringsorganer udarbejder retningslinjer, som sikrer ensartethed i procedurerne for registrering af organisationer i medfør af denne forordning, herunder fornyelse af registrering og suspension og ophævelse af organisationers registrering, såvel inden for og uden for Fællesskabet.

Forummet af registreringsorganer sender disse retningslinjer og dokumenter vedrørende den gensidige evaluering til Kommissionen.

4. Et forslag til retningslinje vedrørende de harmoniseringsprocedurer, der er godkendt af forummet af registreringsorganer, forelægges, hvis relevant, af Kommissionen til vedtagelse efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 49, stk. 3.

Dokumenterne offentliggøres.

Artikel 17

Registreringsorganernes gensidige evaluering

1. Forummet af registreringsorganer organiserer en gensidig evaluering for at vurdere, om hvert registreringsorgans registreringssystem er i overensstemmelse med denne forordning, og for at udvikle en harmoniseret tilgang til anvendelsen af reglerne for registrering.

2. Den gensidige evaluering foretages med regelmæssige mellemrum og mindst hvert fjerde år, og skal omfatte en vurdering af reglerne og procedurerne i artikel 12, 13 og 15. Alle registreringsorganer skal deltage i den gensidige evaluering.

3. Kommissionen fastsætter procedurer for den gensidige evaluering, herunder passende procedurer for appel af afgørelser, der træffes som følge af den gensidige evaluering.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 49, stk. 3.

4. De i stk. 3 omtalte procedurer fastlægges, inden den første gensidige evaluering finder sted.

5. Forummet af registreringsorganer sender regelmæssigt Kommissionen og det i henhold til artikel 49, stk. 1, nedsatte udvalg en rapport om den gensidige evaluering

Rapporten offentliggøres efter godkendelse fra forummet af registreringsorganer og udvalget, som er omhandlet i første afsnit.

KAPITEL V

MILJØVERIFIKATORER

Artikel 18

Miljøverifikatorers opgaver

1. Miljøverifikatorer vurderer, om en organisations miljøkortlægning, miljøpolitik, miljøledelsessystem og miljørevisionsprocedurer samt gennemførelsen heraf opfylder denne forordnings krav.

2. Miljøverifikatorer kontrollerer:

- a) organisationens overholdelse af alle kravene i denne forordning for så vidt angår den indledende miljøkortlægning, miljøledelsessystemet, miljørevisionen og dens resultater og miljøredegørelsen eller den ajourførte miljøredegørelse
- b) organisationens overholdelse af gældende lovbestemte miljøkrav på fællesskabsniveau, nationalt, regionalt og lokalt niveau

c) organisationens løbende forbedring af miljøpræstationerne og

d) pålideligheden, troværdigheden og korrektheden af dataene og oplysningerne i følgende dokumenter:

- i) miljøredegørelsen
- ii) den ajourførte miljøredegørelse
- iii) miljøoplysninger, der skal valideres.

3. Miljøverifikatorer skal navnlig verificere hensigtsmæssigheden af den indledende miljøkortlægning, miljørevisionen eller andre af organisationens procedurer, uden dog at udføre unødigt dobbeltarbejde.

4. Miljøverifikatorer skal verificere, om resultaterne af den interne miljørevision er pålidelige. De anvender om nødvendigt stikprøvekontrol.

5. På tidspunktet for verifikation i forbindelse med en organisations forberedelse af registrering kontrollerer miljøverifikatoren navnlig, at organisationen opfylder mindst følgende krav:

- a) organisationen har indført et fuldt funktionsdygtigt miljøledelsessystem, der er i overensstemmelse med bilag II
- b) organisationen har udarbejdet et fuldstændigt miljørevisionsprogram, som allerede er påbegyndt i overensstemmelse med bilag III, således at i hvert fald de største miljøvirkninger er dækket
- c) ledelsens evaluering, jf. bilag II, del A, er afsluttet, og
- d) organisationen har udarbejdet en miljøredegørelse i overensstemmelse med bilag IV, under hensyntagen til referencedokumenter, hvor sådanne forelå.

6. I forbindelse med verifikation med henblik på fornyelse af registreringen, jf. artikel 6, stk. 1, kontrollerer miljøverifikatoren navnlig, at organisationen opfylder følgende krav:

- a) organisationen har indført et fuldt funktionsdygtigt miljøledelsessystem, der er i overensstemmelse med bilag II
- b) organisationen har udarbejdet et fuldt funktionsdygtigt miljørevisionsprogram, hvoraf mindst én revisionscyklus er afsluttet i overensstemmelse med bilag III
- c) organisationen har afsluttet ledelsens evaluering, og
- d) organisationen har udarbejdet en miljøredegørelse i overensstemmelse med bilag IV, under hensyntagen til referencedokumenter, hvor sådanne forelå.

7. I forbindelse med verifikation med henblik på fornyelse af registreringen, jf. artikel 6, stk. 2, kontrollerer miljøverifikatoren navnlig, at organisationen opfylder følgende krav:

- a) organisationen har foretaget en intern revision af miljøpræstationerne og overholdelsen af gældende lovbestemte miljøkrav i overensstemmelse med bilag III
- b) organisationen påviser, at den stadig overholder gældende lovbestemte miljøkrav, og at der sker en løbende forbedring af dens miljøpræstationer, og
- c) organisationen har udarbejdet en ajourført miljøredegørelse i overensstemmelse med bilag IV og under hensyntagen til eventuelle referencedokumenter.

Artikel 19

Verifikationshyppighed

1. Miljøverifikatoren udformer i samråd med organisationen et program, som sikrer, at der foretages en verifikation af alle elementer, der kræves i forbindelse med registrering og fornyelse af en registrering, jf. artikel 4, 5 og 6.

2. Miljøverifikatoren validerer med mellemrum på højst 12 måneder eventuelle ajourførte oplysninger i miljøredegørelsen eller den ajourførte miljøredegørelse.

I givet fald finder fritagelsen i artikel 7 anvendelse.

Artikel 20

Krav til miljøverifikatorer

1. For at blive akkrediteret eller få udstedt en licens i overensstemmelse med denne forordning skal en potentiel miljøverifikator indgive en anmodning herom til det akkrediterings- eller licensudstedelsesorgan, som miljøverifikatoren ønsker akkreditering eller licens fra.

Anmodningen skal anføre det ønskede akkrediterings- eller licensomfang, hvorved der henvises til nomenklaturen for økonomiske aktiviteter i forordning (EF) nr. 1893/2006 (¹).

2. Miljøverifikatoren forelægger akkrediterings- eller licensudstedelsesorganet passende dokumentation for sin kompetence, herunder viden, relevant erfaring og teknisk kunnen, der er relevant for det ønskede akkrediterings- eller licensomfang, inden for følgende områder:

- a) denne forordning

- b) miljøledelsessystemers funktion i almindelighed
- c) relevante sektorreferencedokumenter udsendt af Kommissionen i medfør af artikel 46 til anvendelse i forbindelse med denne forordning
- d) de lovbestemte og administrative krav i forbindelse med den aktivitet, der er genstand for verifikation og validering
- e) miljøforhold og miljøvirkninger, herunder miljødimensionen i en bæredygtig udvikling
- f) de miljørelaterede tekniske aspekter ved den aktivitet, der er genstand for verifikation og validering
- g) den generelle funktionsmåde for den aktivitet, der er genstand for verifikation og validering med henblik på at kunne vurdere, om miljøledelsessystemet er hensigtsmæssigt set i forhold til vekselvirkningen mellem organisationen, dens produkter, tjenester og aktiviteter og miljøet, herunder mindst følgende:
 - i) teknologier, der anvendes af organisationen
 - ii) terminologi og værktøjer, der bruges i forbindelse med aktiviteterne
 - iii) operationelle aktiviteter og kendetegnene ved deres vekselvirkning med miljøet
 - iv) metoder til evaluering af væsentlige miljøforhold
 - v) teknologier til kontrol med og begrænsning af forurening
- h) miljørevisionskrav og -metoder, herunder evnen til at gennemføre effektive verifikationsrevisioner af et miljøledelsessystem, identificere egnede revisionsresultater og -konklusioner og udarbejde og præsentere revisionsrapporter mundtligt eller skriftligt, så der er en klar dokumentation for verifikationsrevisionen
- i) revision af miljøoplysninger, miljøredegørelsen og den ajourførte miljøredegørelse for så vidt angår dataforvaltning, -lagring og -håndtering, præsentation af data i skriftlig og grafisk form med henblik på evaluering af potentielle datafejl og brugen af antagelser og skøn
- j) miljøaspektet af produkter og tjenester, herunder miljøforhold og miljøpræstationer under og efter brug, og dataintegritet for de data, der anvendes til at træffe miljøbeslutninger.

3. Miljøverifikatoren skal påvise en løbende videreudvikling af dennes faglige kompetencer inden for de i stk. 2 omhandlede områder, og være rede til at lade akkrediterings- eller licensudstedelsesorganet efterprøve dette.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1893/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter NACE rev. 2 (EUT L 393 af 30.12.2006, s. 1).

4. Miljøverifikatoren skal være en ekstern tredjepart og uafhængig, især af organisationens revisor eller konsulent, upartisk og objektiv i udførelsen af sine opgaver.

5. Miljøverifikatoren skal sikre, at denne ikke er under noget kommercielt, finansielt eller andet pres, som kan påvirke dens afgørelser eller tilliden til dens uafhængighed og integritet i forbindelse med verifikationsaktiviteterne. Miljøverifikatoren skal sørge for at overholde alle gældende regler herfor.

6. Miljøverifikatoren skal anvende dokumenterede metoder og procedurer, herunder kvalitetskontrolmekanismer og fortrolighedsbestemmelser, i forbindelse med verifikations- og valideringskravene i denne forordning.

7. Er miljøverifikatoren en organisation, skal denne have en organisationsplan, som omfatter organisationens strukturer og ansvarsfordeling og en erklæring om retlig status, ejendomsforhold og finansieringskilder.

Organisationsplanen skal stilles til rådighed efter anmodning.

8. Det sikres gennem den vurdering, der foretages forud for akkrediteringen eller licensudstedelsen, og gennem akkrediterings- eller licensudstedelsesorganets tilsyn, at disse krav er opfyldt.

Artikel 21

Yderligere krav til miljøverifikatorer, som er fysiske personer, og som på egen hånd udfører verifikation og validering

Fysiske personer, der fungerer som miljøverifikatorer og på egen hånd udfører verifikation og validering, skal ud over at opfylde kravene i artikel 20 være i besiddelse af:

- a) al den nødvendige faglige kompetence til at udføre verifikation og validering inden for de områder, der er omfattet af deres licens
- b) en licens af et omfang, der svarer til deres personlige faglige kompetence.

Artikel 22

Yderligere krav til miljøverifikatorer, der arbejder i tredjelande

1. Hvis en miljøverifikator agter at udføre verifikations- og valideringsaktiviteter i tredjelande, søger denne om akkreditering eller licens for bestemte tredjelande.

2. For at opnå en akkreditering eller en licens for et tredjeland skal miljøverifikatoren ud over at opfylde kravene i artikel 20 og 21 være i besiddelse af:

- a) kendskab til og forståelse af de lovbestemte og administrative miljøkrav, der gælder i det tredjeland, som der søges om akkreditering eller licens for

- b) kendskab til og forståelse af det officielle sprog i det tredjeland, som der søges om akkreditering eller licens for.

3. Kravene i stk. 2 anses for opfyldt, hvis miljøverifikatoren dokumenterer et kontraktforhold mellem denne og en kvalificeret person eller organisation, som opfylder kravene.

Den pågældende person eller organisation skal være uafhængig af den organisation, der skal foretages verifikation for.

Artikel 23

Tilsyn med miljøverifikatorer

1. Tilsyn med verifikations- og valideringsaktiviteter, der udføres af miljøverifikatorer i:

- a) den medlemsstat, hvor de er akkrediteret eller har licens, udføres af det akkrediterings- eller licensudstedelsesorgan, som har meddelt akkrediteringen eller licensen
- b) et tredjeland, udføres af det akkrediterings- eller licensudstedelsesorgan, som har meddelt miljøverifikatoren akkreditering eller licens for disse aktiviteter
- c) en anden medlemsstat end den, hvor de er akkrediteret eller har fået udstedt licens, udføres af akkrediterings- eller licensorganet i den medlemsstat, hvor verifikationen finder sted.

2. Mindst fire uger forud for hver verifikation i en medlemsstat meddeler miljøverifikatoren sine akkrediterings- eller licensoplysninger og tid og sted for verifikationen til det akkrediterings- eller licensudstedelsesorgan, der er ansvarlig for tilsynet med den pågældende miljøverifikator.

3. Miljøverifikatoren skal straks underrette akkrediterings- eller licensudstedelsesorganet om enhver ændring, der berører akkrediteringen eller licensudstedelsen eller disses omfang.

4. Akkrediterings- eller licensudstedelsesorganet skal med regelmæssige mellemrum, som ikke må overstige 24 måneder, træffe foranstaltninger til at sikre, at miljøverifikatoren stadig opfylder akkrediterings- eller licenskravene, og kontrollere kvaliteten af de foretagne verifikationer og valideringer.

5. Tilsyn kan udføres som en kontorrevision, et tilsynsbesøg i organisationerne, spørgeskemaer, en gennemgang af miljøredegørelser eller ajourførte miljøredegørelser, som er valideret af miljøverifikatorerne, og gennemgang af verifikationsrapporter.

Tilsynet skal stå i et rimeligt forhold til miljøverifikators aktiviteter.

6. Organisationerne skal give akkrediterings- eller licensudstedelsesorganerne mulighed for at føre tilsyn med miljøverifikatoren under verifikations- og valideringsprocessen.

7. Akkrediterings- eller licensudstedelsesorganet må ikke træffe afgørelse om ophævelse eller suspension af en akkreditering eller en licens eller om begrænsning af disses omfang, uden at miljøverifikatoren har haft mulighed for at udtale sig.

8. Hvis det tilsynsførende akkrediterings- eller licensudstedelsesorgan mener, at kvaliteten af miljøverifikatorens arbejde ikke opfylder kravene i denne forordning, sendes en skriftlig tilsynsrapport til den pågældende miljøverifikator og til det registreringsorgan, hvor den berørte organisation ansøger om registrering eller er registreret.

Løses tvisten ikke, sendes tilsynsrapporten til den i artikel 30 omhandlede forum af akkrediterings- og licensudstedelsesorganer.

Artikel 24

Yderligere krav til tilsyn med miljøverifikatorer, der arbejder i en anden medlemsstat end den, hvor de er akkrediteret eller har licens

1. En miljøverifikator, der er akkrediteret eller har licens i en given medlemsstat, skal, senest fire uger inden denne udfører verifikations- eller valideringsaktiviteter i en anden medlemsstat, til akkrediterings- eller licensudstedelsesorganet i denne anden medlemsstat fremsende følgende:

- a) akkrediterings- eller licensoplysninger, oplysninger om faglige kompetencer, navnlig kendskab til gældende lovbestemte miljøkrav og det officielle sprog i den anden medlemsstat, og, i givet fald, verifikatorholdets sammensætning
- b) tid og sted for verifikation og validering
- c) organisationens adresse og kontaktoplysninger.

En sådan anmeldelse skal indgives forud for hver verifikations- og valideringsaktivitet.

2. Akkrediterings- eller licensudstedelsesorganet kan anmode om yderligere oplysninger for at afklare miljøverifikatorens kendskab til gældende lovbestemte miljøkrav.

3. Akkrediterings eller licensudstedelsesorganet kan kun stille andre end de i stk. 1 omhandlede krav, hvis disse andre krav ikke begrænser miljøverifikatorens ret til at udøve sin virksomhed i en anden medlemsstat end den, hvor akkrediteringen eller licensen blev meddelt.

4. Akkrediterings- eller licensudstedelsesorganet må ikke udnytte den i stk. 1 omhandlede procedure til at forsinke

miljøverifikatorens ankomst. Kan akkrediterings- eller licensudstedelsesorganet ikke udføre sine opgaver i henhold til stk. 2 og 3 før det tidspunkt for verifikation og validering, som miljøverifikatoren har meddelt i overensstemmelse med stk. 1, litra b), skal det give miljøverifikatoren en begrundelse herfor.

5. Akkrediterings- og licensudstedelsesorganer må ikke opkræve diskriminerende gebyrer for anmeldelse og tilsyn.

6. Hvis det tilsynsførende akkrediterings- eller licensudstedelsesorgan mener, at kvaliteten af miljøverifikatorens arbejde ikke opfylder kravene i denne forordning, sendes en skriftlig tilsynsrapport til den pågældende miljøverifikator, til det akkrediterings- eller licensudstedelsesorgan, som har meddelt akkrediteringen eller licensen, og til det registreringsorgan, hvor den berørte organisation ansøger om registrering eller er registreret. Løses tvisten ikke, sendes tilsynsrapporten til den i artikel 30 omhandlede forsamling af akkrediterings- og licensudstedelsesorganer.

Artikel 25

Betingelser for udførelse af verifikation og validering

1. Miljøverifikatoren udøver sine aktiviteter inden for rammerne af akkrediteringens eller licensens omfang og på grundlag af en skriftlig aftale med organisationen.

Aftalen skal:

- a) omfatte en angivelse af aktiviteterernes omfang
- b) omfatte vilkår, som skal gøre miljøverifikatoren i stand til at udøve sine aktiviteter på en uafhængig og professionel måde, og
- c) forpligte organisationen til det nødvendige samarbejde.

2. Miljøverifikatoren sikrer, at organisationens forskellige driftsenheder er klart afgrænset og svarer til den faktiske opdeling af aktiviteterne.

Miljøredegørelsen skal klart angive, for hvilke af organisationens forskellige dele der skal udføres verifikation eller validering.

3. Miljøverifikatoren gennemfører en vurdering af de elementer, der er anført i artikel 18.

4. Som en del af verifikations- og valideringsaktiviteterne kontrollerer miljøverifikatoren dokumentation, besøger organisationen, gennemfører stikprøvekontrol og gennemfører samtaler med medarbejderne.

5. Før miljøverifikatorens besøg fremsender organisationen grundlæggende oplysninger om organisationen og dens aktiviteter, miljøpolitikken og miljøprogrammet, en beskrivelse af det benyttede miljøledelsessystem i organisationen, oplysninger fra miljøkortlægningen eller miljørevisionen, rapporten om denne kortlægning eller revision og om eventuelle efterfølgende korrigerende foranstaltninger samt udkastet til miljøredegørelsen eller den ajourførte miljøredegørelse.

6. Miljøverifikatoren udarbejder en skriftlig rapport til organisationen om resultaterne af verifikationen, som:

- a) beskriver alle spørgsmål af betydning for miljøverifikatorens arbejde
- b) beskriver overholdelsen af alle denne forordnings bestemmelser og omfatter dokumentation for resultater og konklusioner.
- c) omfatter en sammenligning af de opnåede resultater og mål med tidligere miljøredegørelser og vurderingen af organisationens miljøpræstationer og vurderingen af organisationens løbende forbedring af miljøpræstationerne.
- d) påpeger eventuelle tekniske mangler i miljøkortlægningen, miljørevisionen, miljøledelsessystemet eller andre relevante processer.

7. Ved overtrædelse af bestemmelserne i denne forordning skal rapporten desuden

- a) anføre resultater og konklusioner om organisationens manglende overholdelse og de beviser, som disse resultater og konklusioner bygger på
- b) påpege punkter i udkastet til miljøredegørelsen eller den ajourførte miljøredegørelse, som anfægtes, og angive ændringer eller tilføjelser, der bør foretages i miljøredegørelsen eller den ajourførte miljøredegørelse.

8. Efter verifikationen foretager miljøverifikatoren en validering af organisationens miljøredegørelse eller ajourførte miljøredegørelse og bekræfter, at den overholder bestemmelserne i denne forordning, forudsat at verifikationens og valideringens resultater bekræfter, at

- a) oplysninger og data i organisationens miljøredegørelse eller ajourførte miljøredegørelse er pålidelige, troværdige, korrekte og opfylder kravene i denne forordning og
- b) der ikke er grund til at tro, at organisationen ikke opfylder alle gældende lovbestemte miljøkrav.

9. Efter validering udsteder miljøverifikatoren en underskrevet erklæring, jf. bilag VII, som erklærer, at verifikationen og valideringen er udført i overensstemmelse med denne forordning.

10. Miljøverifikatorer, som er akkrediteret i en given medlemsstat, må gennemføre verifikations- og valideringsaktiviteter i enhver anden medlemsstat i overensstemmelse med kravene i denne forordning.

Det er akkrediterings- eller licensudstedelsesorganet i den medlemsstat, hvor aktiviteterne udføres, der fører tilsyn med verifikationen eller valideringen. Når aktiviteterne påbegyndes, underrettes dette akkrediterings- eller licensudstedelsesorgan i overensstemmelse med fristen i artikel 24, stk. 1.

Artikel 26

Verifikation og validering af små organisationer

1. I forbindelse med verifikations- og valideringsaktiviteter tager miljøverifikatoren hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for små organisationer, herunder:

- a) korte rapporteringsveje
- b) personale, som varetager flere funktioner
- c) uddannelse på jobbet
- d) evnen til hurtigt at omstille sig og
- e) begrænset dokumentation af procedurer.

2. Miljøverifikatoren gennemfører verifikationen og valideringen på en sådan måde, at små organisationer ikke pålægges unødige byrder.

3. Miljøverifikatoren tager hensyn til objektive beviser for, at et system er effektivt, herunder eksistensen af procedurer i organisationen, som står i forhold til aktiviteternes omfang og kompleksitet, arten af organisationens miljøvirkninger og personalets kompetencer.

Artikel 27

Betingelser for verifikation og validering i tredjelande

1. En miljøverifikator, som er akkrediteret eller har fået udstedt licens i en medlemsstat, må gennemføre verifikations- og valideringsaktiviteter for en organisation i et tredjeland i overensstemmelse med kravene i denne forordning.

2. Mindst seks uger forud for en verifikation eller validering i et tredjeland meddeler miljøverifikatoren sine akkrediterings- eller licensoplysninger og tid og sted for verifikationen eller valideringen til akkrediterings- eller licensudstedelsesorganet i den medlemsstat, hvor den pågældende organisation agter at ansøge om registrering eller er registreret.

3. Det er akkrediterings- eller licensudstedelsesorganet i den medlemsstat, hvor miljøverifikatoren er akkrediteret eller har fået udstedt licens, der fører tilsyn med verifikationen eller valideringen. Når aktiviteterne påbegyndes, underrettes dette akkrediterings- eller licensudstedelsesorgan i overensstemmelse med fristen i stk. 2.

KAPITEL VI

AKKREDITERINGS- OG LICENSUDSTEDELSESORGANER*Artikel 28***Akkrediterings- og licensudstedelsesvirksomhed**

1. Akkrediteringsorganer, som udpeges af medlemsstaterne i henhold til artikel 4 i forordning (EF) nr. 765/2008, er ansvarlige for akkrediteringen af miljøverifikatorer og for tilsynet med de aktiviteter, der gennemføres af miljøverifikatorer i overensstemmelse med denne forordning.

2. Medlemsstaterne kan udpege et licensudstedelsesorgan i henhold til artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 765/2008, som er ansvarligt for at udstede licenser til og for føre tilsyn med miljøverifikatorer.

3. Medlemsstaterne kan beslutte ikke at tillade akkreditering af eller udstedelse af licens til fysiske personer som miljøverifikatorer.

4. Akkrediterings- og licensorganet foretager en vurdering af en miljøverifikators faglige kompetence på grundlag af de krav i artikel 20, 21 og 22, der er relevante for det ønskede akkrediterings- eller licensomfang.

5. Omfanget af miljøverifikatorernes akkreditering eller licens fastlægges i overensstemmelse med den nomenklatur for økonomiske aktiviteter, som er fastsat i forordning (EF) 1893/2006. Omfanget afgrænses af miljøverifikatorens faglige kompetencer, og der skal i givet fald også tages hensyn til aktivitetens omfang og kompleksitet.

6. Akkrediterings- og licensudstedelsesorganet fastlægger passende procedurer for akkreditering eller licensudstedelse, afslag på akkreditering eller licens og suspension og ophævelse af miljøverifikatorers akkreditering samt for tilsyn med miljøverifikatorer.

Procedurerne skal omfatte mekanismer til behandling af henvendelser fra berørte parter, herunder registreringsorganer og organisationernes repræsentative organer, vedrørende miljøverifikatorer, som er akkrediteret eller har licens eller ansøger om akkreditering eller licens.

7. Afslås en ansøgning om akkreditering eller licens, informerer akkrediterings- eller licensudstedelsesorganet miljøverifikatoren om årsagerne hertil.

8. Akkrediterings- eller licensudstedelsesorganet opretter, reviderer og ajourfører en liste over miljøverifikatorer og disses akkrediterings- eller licensomfang i sin medlemsstat og sender hver måned, direkte eller via de nationale myndigheder, som de pågældende medlemsstater har udpeget, ændringerne i denne liste til Kommissionen og registreringsorganet i den medlemsstat, hvor akkrediterings- eller licensudstedelsesorganet er placeret.

9. Akkrediterings- og licensudstedelsesorganerne udarbejder inden for rammerne af de regler og procedurer for tilsyn med aktiviteter, der er fastsat i artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 765/2008, en tilsynsrapport, hvori de efter samråd med den berørte miljøverifikator træffer én af følgende afgørelser:

- a) at miljøverifikatorens aktiviteter ikke er udført tilstrækkeligt godt til at sikre, at organisationen opfylder denne forordnings krav
- b) at miljøverifikatorens verifikation og validering ikke har overholdt ét eller flere krav i denne forordning.

Rapporten sendes til registreringsorganet i den medlemsstat, hvor organisationen er registreret eller ansøger om registrering og, i givet fald, til det akkrediterings- eller licensudstedelsesorgan, der har meddelt akkrediteringen eller licensen.

*Artikel 29***Suspension og ophævelse af akkreditering eller licens**

1. Suspension eller ophævelse af en akkreditering eller licens forudsætter en høring af de berørte parter, herunder miljøverifikatoren, således at akkrediterings- eller licensudstedelsesorganet kan etablere det nødvendige grundlag for at træffe sin afgørelse.

2. Akkrediterings- eller licensudstedelsesorganet underretter miljøverifikatoren om årsagerne til de gennemførte foranstaltninger og i givet fald om drøftelserne med den kompetente tilsynsmyndighed.

3. Alt efter arten og omfanget af forsømmelsen eller overtrædelsen af lovkrav forbliver akkrediteringen eller licensen suspenderet eller ophævet, indtil det godtgøres, at miljøverifikatoren overholder denne forordning.

4. En suspension af akkrediteringen eller licensen ophæves, hvis akkrediteringsorganet har modtaget tilfredsstillende oplysninger om, at miljøverifikatoren overholder denne forordning.

*Artikel 30***Forum af akkrediterings- og licensudstedelsesorganer**

1. Der oprettes et forum bestående af alle akkrediterings- og licensudstedelsesorganer fra alle medlemsstater, i det følgende benævnt »forummet af akkrediterings- og licensudstedelsesorganer«, som mødes mindst en gang årligt, med deltagelse af en repræsentant for Kommissionen.

2. Forummet af akkrediterings- og licensudstedelsesorganer sikrer ensartetheden af procedurer vedrørende:

- a) akkreditering af eller udstedelse af licens til miljøverifikatorer i henhold til denne forordning, herunder afslag på, suspension og ophævelse af akkreditering eller licens
- b) tilsyn med aktiviteter, der udføres af akkrediterede miljøverifikatorer eller miljøverifikatorer med licens.

3. Forummet af akkrediterings- og licensudstedelsesorganer udarbejder retningslinjer om spørgsmål i forbindelse med disse organers kompetenceområde.

4. Forummet af akkrediterings- og licensudstedelsesorganer vedtager selv sin forretningsorden.

5. De i stk. 3 omhandlede retningslinjer og den i stk. 4 omhandlede forretningsorden sendes til Kommissionen.

6. Et forslag til retningslinjer vedrørende de harmoniseringsprocedurer, der er godkendt af forummet af akkrediterings- og licensudstedelsesorganer, forelægges, hvis relevant, af Kommissionen til vedtagelse efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 49, stk. 3.

Dokumenterne offentliggøres.

Artikel 31

Akkrediterings- og licensudstedelsesorganers gensidige evaluering

1. Den gensidige evaluering i forbindelse med akkreditering af og udstedelse af licens til miljøverifikatorer i medfør af denne forordning, som tilrettelægges i forummet af akkrediterings- og licensudstedelsesorganer, skal foretages regelmæssigt og mindst hvert fjerde år og omfatte en evaluering af reglerne og procedurerne i artikel 28 og 29.

Alle akkrediterings- og licensudstedelsesorganer deltager i den gensidige evaluering.

2. Forummet af akkrediterings- og licensudstedelsesorganer sender regelmæssigt Kommissionen og det i henhold til artikel 49, stk. 1, nedsatte udvalg en rapport om den gensidige evaluering.

Rapporten offentliggøres efter godkendelse af forummet af akkrediterings- og licensudstedelsesorganer og af det i første afsnit nævnte udvalg.

KAPITEL VII

REGLER, DER GÆLDER FOR MEDLEMSSTATERNE

Artikel 32

Bistand til organisationer med henblik på overholdelse af lovbestede miljøkrav

1. Medlemsstaterne sikrer, at organisationer får adgang til oplysninger og bistandsmuligheder i forbindelse med lovbestede miljøkrav i den pågældende medlemsstat.

2. Bistanden skal omfatte følgende:

a) oplysninger om gældende lovbestede miljøkrav

b) identificering af de kompetente tilsynsmyndigheder for specifikke lovbestede miljøkrav, der er udpeget som gældende.

3. Medlemsstaterne kan overdrage de i stk. 1 og 2 omhandlede opgaver til registreringsorganerne eller et andet organ, der har den fornødne sagkundskab og tilstrækkelige ressourcer til at varetage opgaven.

4. Medlemsstaterne sikrer, at tilsynsmyndighederne i det mindste besvarer henvendelser fra små organisationer vedrørende de gældende lovbestede miljøkrav, der ligger inden for deres kompetenceområde, og at de oplyser organisationerne om de måder, hvorpå det kan vises, hvordan organisationerne overholder de relevante lovbestede krav.

5. Medlemsstaterne sikrer, at tilsynsmyndighederne, i tilfælde af at registrerede organisationer ikke overholder de gældende lovbestede miljøkrav, underretter det registreringsorgan, som har registreret organisationen.

Den kompetente tilsynsmyndighed informerer registreringsorganet hurtigst muligt og under alle omstændigheder senest en måned efter, at den manglende overholdelse af kravene er konstateret.

Artikel 33

Markedsføring af EMAS

1. Medlemsstaterne fremmer sammen med registreringsorganerne, tilsynsmyndighederne og andre relevante interessepartier EMAS-ordningen under hensyntagen til de i artikel 34-38 omhandlede aktiviteter.

2. Medlemsstaterne kan til det formål udarbejde en markedsføringsstrategi, der regelmæssigt revideres.

Artikel 34

Oplysninger

1. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger for at stille oplysninger til rådighed for

a) offentligheden om målene for og de vigtigste elementer i EMAS

b) organisationer om indholdet af denne forordning.

2. Medlemsstaterne skal, hvor det er hensigtsmæssigt, anvende fagpresse, lokale blade, kampagner og alle andre passende midler til at gøre EMAS alment kendt.

Medlemsstaterne kan navnlig samarbejde med arbejdsgiver-, forbruger- og miljøorganisationer, fagforeninger, lokale institutioner og andre relevante interessepartier.

*Artikel 35***EMAS-kampagner**

1. Medlemsstaterne gennemfører EMAS-kampagner. Sådanne kampagner kan omfatte

- a) fremme af udveksling af viden om og bedste praksis for EMAS blandt alle berørte parter
- b) udvikling af effektive værktøjer til fremme af EMAS, der deles med organisationerne
- c) fremme af teknisk bistand til organisationer i forbindelse med udformning og gennemførelse af deres EMAS-relaterede markedsføringsaktiviteter
- d) tilskyndelse til partnerskaber blandt organisationer for at fremme EMAS.

2. EMAS-logoet uden registreringsnummer kan anvendes af registreringsorganer, akkrediterings- og licensudstedelsesorganer, nationale myndigheder og andre interesseparter til markedsføring og reklame i forbindelse med EMAS. I så fald må anvendelsen af EMAS-logoet, jf. bilag V, ikke give indtryk af, at brugeren er registreret, hvis dette ikke er tilfældet.

*Artikel 36***Fremme af små organisationers deltagelse**

Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at fremme små organisationers deltagelse bl.a. ved:

- a) at lette adgangen til information og støttemidler, der er specielt tilpasset deres behov
- b) at sørge for, at rimelige registreringsgebyrer opmuntrer dem til at deltage
- c) at fremme tekniske hjælpeforanstaltninger.

*Artikel 37***Klynger og trinvis forberedelse**

1. Medlemsstaterne tilskynder lokale myndigheder til i samarbejde med branchesammenslutninger, handelskamre og andre berørte parter at give særlig bistand til klynger af organisationer, så de kan opfylde de i artikel 4, 5 og 6 omhandlede krav til registrering.

Hver eneste organisation i klyngen registreres særskilt.

2. Medlemsstaterne tilskynder organisationer til at indføre et miljøledelsessystem. De tilskynder navnlig til en trinvis forberedelse med henblik på EMAS-registrering.

3. De systemer, der er fastlagt i henhold til stk. 1 og 2, skal fungere med det formål at undgå unødvendige omkostninger for deltagerne, herunder især for små organisationer.

*Artikel 38***EMAS og Fællesskabets andre politikker og instrumenter**

1. Uden at dette berører fællesskabslovgivningen overvejer medlemsstaterne, hvordan en EMAS-registrering i overensstemmelse med denne forordning kan

- a) inddrages ved udviklingen af ny lovgivning
- b) anvendes som et værktøj i forbindelse med anvendelsen og håndhævelsen af lovgivning
- c) tages i betragtning ved offentlige indkøb.

2. Uden at det berører Fællesskabets lovgivning, herunder navnlig inden for områderne konkurrence, beskatning og statsstøtte, træffer medlemsstaterne, hvor det er hensigtsmæssigt, foranstaltninger, som gør det lettere for organisationer at blive eller forblive EMAS-registreret.

Disse foranstaltninger kan bl.a. omfatte følgende:

- a) enklere regler, således at en registreret organisation anses for at overholde visse miljøkrav, der er fastsat i andre retsakter, og som udpeges af tilsynsmyndighederne
- b) bedre regler, hvorved andre retsakter ændres, så byrderne for organisationer, der deltager i EMAS fjernes, reduceres eller forenkles med henblik på at fremme en effektiv markedsfunktion og forbedre konkurrenceevnen.

*Artikel 39***Gebyrer**

1. Medlemsstaterne kan opkræve gebyrer under hensyntagen til følgende:

- a) de omkostninger, der påløber i forbindelse med information og bistand til organisationer fra organer, som medlemsstaterne har udpeget eller etableret til det formål i henhold til artikel 32
- b) de omkostninger, der påløber i forbindelse med akkreditering af, udstedelse af licens til og tilsyn med miljøverifikatorer
- c) omkostningerne i forbindelse med registreringsorganers registrering, fornyelse, suspension og ophævelse af en registrering, og ekstraomkostningerne til forvaltning af disse processer for organisationer uden for Fællesskabet.

Disse gebyrer skal være rimelige og stå i forhold til organisationens størrelse og det arbejde, der skal udføres.

2. Medlemsstaterne sikrer, at organisationerne informeres om alle eventuelle gebyrer.

Artikel 40

Overtrædelser

1. Medlemsstaterne træffer de fornødne lovgivningsmæssige og administrative foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af denne forordning.

2. Medlemsstaterne indfører effektive bestemmelser for at hindre, at EMAS-logoet bruges i strid med denne forordning.

Der kan anvendes bestemmelser, der er indført i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked ⁽¹⁾.

Artikel 41

Oplysninger og rapportering til Kommissionen

1. Medlemsstaterne oplyser Kommissionen om opbygningen af og procedurene for registrerings-, akkrediterings- og licensudstedelsesorganernes virksomhed og opdaterer jævnligt disse informationer.

2. Hvert andet år sender medlemsstaterne ajourførte oplysninger til Kommissionen om de foranstaltninger, som de træffer i henhold til denne forordning.

I deres rapporter tager medlemsstaterne hensyn til den seneste rapport, som Kommissionen har forelagt Europa-Parlamentet og Rådet i henhold til artikel 47.

KAPITEL VIII

REGLER, DER GÆLDER FOR KOMMISSIONEN

Artikel 42

Oplysninger

1. Kommissionen stiller oplysninger til rådighed for

- a) offentligheden om målene for og de vigtigste elementer i EMAS
- b) organisationer om indholdet af denne forordning.

⁽¹⁾ EUT L 149 af 11.6.2005, s. 22.

2. Kommissionen forvalter og gør følgende offentligt tilgængeligt:

- a) et register over miljøverifikatorer og registrerede organisationer
- b) en database med miljøredegørelser i elektronisk format
- c) en database med bedste praksis vedrørende EMAS, herunder bl.a. effektive værktøjer til EMAS-kampagner og eksempler på teknisk støtte til organisationer
- d) en oversigt over fællesskabsmidler til finansiering af implementeringen af EMAS og lignende projekter og aktiviteter.

Artikel 43

Samarbejde og koordination

1. Kommissionen fremmer relevant samarbejde mellem medlemsstater, navnlig med henblik på at opnå en ensartet og konsekvent anvendelse af reglerne i hele Fællesskabet inden for følgende områder:

- a) registrering af organisationer
- b) miljøverifikatorer
- c) oplysninger og bistand, jf. artikel 32.

2. Uden at det i øvrigt berører Fællesskabets lovgivning om offentlige indkøb, henviser Kommissionen og andre af Fællesskabets institutioner og organer i givet fald til EMAS eller andre miljøledelsessystemer, der er anerkendt i henhold til artikel 45, eller tilsvarende systemer som et præstationskrav i forbindelse med indgåelse af offentlige aftaler om bygge- og anlægsarbejder og tjenesteydelser.

Artikel 44

Inddragelse af EMAS i andre af Fællesskabets politikker og instrumenter

Kommissionen overvejer, hvordan en EMAS-registrering i overensstemmelse med denne forordning kan

- 1) tages i betragtning ved udarbejdelse af ny lovgivning og revision af gældende lovgivning, navnlig i form af enklere og bedre regler som beskrevet i artikel 38, stk. 2
- 2) anvendes som et værktøj i forbindelse med anvendelsen og håndhævelsen af lovgivning.

Artikel 45

Forholdet til andre miljøledelsessystemer

1. Medlemsstaterne kan indgive en skriftlig anmodning til Kommissionen for at få anerkendt eksisterende miljøledelsessystemer eller dele heraf, som er certificeret i overensstemmelse med passende certificeringsprocedurer, der anerkendes på nationalt eller regionalt niveau, og anses for at opfylde tilsvarende krav i denne forordning.
2. Medlemsstaterne skal i deres anmodning anføre de relevante dele af miljøledelsessystemerne og de tilsvarende krav i denne forordning.
3. Medlemsstaterne skal påvise ækvivalensen af alle relevante dele af det pågældende miljøledelsessystem med denne forordning.
4. Kommissionen anerkender efter behandling af den i stk. 1 omhandlede anmodning og i overensstemmelse med rådgivningsproceduren i artikel 49, stk. 2, de relevante dele af miljøledelsessystemerne og anerkender akkrediteringskravene eller licensudstedelseskravene til registreringsorganerne, hvis den mener, at medlemsstaten:
 - a) i sin anmodning har anført de relevante dele af miljøledelsessystemerne og de tilsvarende krav i denne forordning tilstrækkelig tydeligt
 - b) i tilstrækkelig grad har påvist ækvivalensen af alle relevante dele af det berørte miljøledelsessystem med denne forordning.
5. Kommissionen offentliggør oplysningerne om de anerkendte miljøledelsessystemer, herunder oplysninger om de tilsvarende dele af EMAS, jf. bilag I, og de anerkendte akkrediteringskrav og licensudstedelseskrav i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 46

Udarbejdelse af referencedokumenter og vejledninger

1. Kommissionen udarbejder efter høring af medlemsstaterne og andre interesseparter sektorreferencedokumenter, som skal indeholde:
 - a) bedste praksis for miljøledelse
 - b) miljøpræstationsindikatorer for bestemte sektorer
 - c) hvis det er relevant, benchmarks for højeste kvalitet og klassificeringsordninger, der kan bestemme miljøpræstationsniveauet.

Kommissionen kan også udarbejde referencedokumenter til tværsektoriel brug.

2. Kommissionen tager hensyn til eksisterende referencedokumenter og miljøpræstationsindikatorer, som er udarbejdet i overensstemmelse med andre af Fællesskabets miljøpolitikker og -instrumenter eller internationale standarder.

3. Kommissionen udarbejder inden udgangen af 2010 en arbejdsplan, der skal indeholde en vejledende liste over de sektorer, der vil blive prioriteret i forbindelse med vedtagelsen af sektorreferencedokumenter og tværsektorielle referencedokumenter.

Arbejdsplanen offentliggøres og ajourføres regelmæssigt.

4. I samarbejde med forummet af registreringsorganer udarbejder Kommissionen en vejledning om registrering af organisationer fra tredjelande.

5. Kommissionen udgiver en brugervejledning, der beskriver de skridt, det er nødvendigt at tage for at deltage i EMAS.

Vejledningen skal foreligge på alle Den Europæiske Unions institutioners officielle sprog og online.

6. Vejledninger udarbejdet i henhold til stk. 1 og 4 skal forelægges til vedtagelse. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 49, stk. 3.

Artikel 47

Rapportering

Kommissionen forelægger hvert femte år Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om de aktiviteter og foranstaltninger, der er gennemført i medfør af dette kapitel, og om de oplysninger, der er modtaget fra medlemsstaterne i henhold til artikel 41.

Rapporten skal indeholde en vurdering af ordningens indvirkning på miljøet og en angivelse af tendensen med hensyn til antallet af deltagere.

KAPITEL IX

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 48

Ændring af bilag

1. Kommissionen kan ændre bilagene, hvis det er nødvendigt eller hensigtsmæssigt, på grundlag af de erfaringer, der er gjort med anvendelsen af EMAS, som reaktion på konstaterede behov for retningslinjer for EMAS-krav, og hvis der sker ændringer af internationale standarder, eller der er nye standarder, som har relevans for denne forordnings effektivitet.

2. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 49, stk. 3.

Artikel 49

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen består af et udvalg.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 3 og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.
3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Artikel 50

Revision

Kommissionen reviderer EMAS senest den 11. januar 2015 på baggrund af erfaringerne med ordningens anvendelse og den internationale udvikling. Ved revisionen tages der hensyn til de rapporter, der forelægges Europa-Parlamentet og Rådet i overensstemmelse med artikel 47.

Artikel 51

Ophævelse og overgangsbestemmelser

1. Følgende retsakter ophæves:
 - a) Forordning (EF) nr. 761/2001.
 - b) Kommissionens beslutning 2001/681/EF af 7. september 2001 om retningslinjer for gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 761/2001 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS) ⁽¹⁾.
 - c) Kommissionens beslutning 2006/193/EF af 1. marts 2006 om regler i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 761/2001 for ekstraordinær

anvendelse af EMAS-logoet på transportemballage og tertiær emballage ⁽²⁾.

2. Uanset stk. 1 gælder at:
 - a) nationale akkrediteringsordninger og registreringsorganer, der er oprettet i henhold til forordning (EF) nr. 761/2001 fortsætter deres virke. Medlemsstaterne ændrer de procedurer, akkrediteringsordningerne og registreringsorganerne følger, i overensstemmelse med nærværende forordning. Medlemsstaterne sørger for, at deres systemer til gennemførelse af de ændrede procedurer er fuldt funktionsdygtige senest den 11. januar 2011
 - b) organisationer, der er registreret i henhold til forordning (EF) nr. 761/2001, forbliver i EMAS-registeret. I forbindelse med den næste verifikation af en organisation kontrollerer miljøverifikatoren navnlig, at organisationen opfylder de nye krav i nærværende forordning. Hvis den næste verifikation skal foretages inden den 11. juli 2010, kan datoen for denne verifikation udskydes med seks måneder efter aftale med miljøverifikatoren og registreringsorganet
 - c) miljøverifikatorer, der er akkrediteret i henhold til forordning (EF) nr. 761/2001, kan fortsætte deres virke i overensstemmelse med kravene i nærværende forordning.
3. Henvisninger til forordning (EF) nr. 761/2001 gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag VIII.

Artikel 52

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 25. november 2009.

På Europa-Parlamentets vegne

J. BUZEK

Formand

På Rådets vegne

Å. TORSTENSSON

Formand

⁽¹⁾ EFT L 247 af 17.9.2001, s. 24.

⁽²⁾ EUT L 70 af 9.3.2006, s. 63.

BILAG I

MILJØKORTLÆGNING

Miljøkortlægningen skal omfatte følgende områder:

1. Udpegning af gældende miljølovgivning

Organisationen skal ikke blot opstille en liste over gældende lovkrav, men også anføre, hvordan det kan dokumenteres, at den opfylder de forskellige krav.

2. Udpegning af alle direkte og indirekte miljøforhold, der har væsentlig indvirkning på miljøet, kvalificeret og kvantificeret på passende måde, og udarbejdelse af et register over dem, der anses for væsentlige.

En organisation skal overveje følgende spørgsmål, når den afgør miljøforholds væsentlighed:

- i) mulighed for at forårsage miljøskader
 - ii) det lokale, regionale eller globale miljøes sårbarhed
 - iii) forholdenes og/eller virkningens omfang, antal, hyppighed og reversibilitet
 - iv) relevant miljølovgivning og kravene heri
 - v) betydning for organisationens interesseparter og medarbejdere.
- a) Direkte miljøforhold

Direkte miljøforhold er knyttet til selve organisationens aktiviteter, produkter og tjenesteydelser, som den har direkte ledelseskontrol over.

Alle organisationer skal overveje deres direkte miljøforhold.

Direkte miljøforhold er f.eks. knyttet til følgende:

- i) lovmæssige krav og begrænsninger i godkendelser
 - ii) udslip til luft
 - iii) udledninger til vand
 - iv) produktion, genvinding, genbrug, transport og bortskaffelse af fast og andet affald, især farligt affald
 - v) arealudnyttelse og jordforurening
 - vi) forbrug af naturressourcer og råmaterialer (herunder energi)
 - vii) anvendelse af tilsætningsstoffer og hjælpestoffer samt halvfabrikata
 - viii) lokale miljøgener (f.eks. støj, vibrationer, lugt, støv, visuelle gener)
 - ix) transport (både af varer og tjenesteydelser)
 - x) risiko for miljøulykker og -påvirkninger, der opstår eller sandsynligvis vil opstå som følge af hændelser, ulykker og potentielle nødsituationer
 - xi) indvirkninger på biodiversiteten.
- b) Indirekte miljøforhold

Indirekte miljøforhold kan være en følge af indbyrdes påvirkning mellem en organisation og tredjeparter og kan i nogen grad påvirkes af den organisation, der ønsker EMAS-registrering.

For ikke-industrielle organisationers vedkommende, såsom lokale myndigheder og finansielle institutioner, er det vigtigt, at de også medtager de miljøforhold, der er knyttet til deres hovedaktivitet. En fortegnelse, der er begrænset til en organisations miljøforhold omkring anlægsområde og anlæg, er ikke fyldestgørende.

Indirekte miljøforhold består bl.a. i følgende:

- i) spørgsmål med relation til produktets livscyklus (konstruktion, udvikling, emballering, transport og anvendelse samt genanvendelse/bortskaffelse af affald)
- ii) kapitalinvesteringer, långivning og forsikringsydelser
- iii) nye markeder
- iv) valg af tjenesteydelser og disses sammensætning (f.eks. inden for transport- eller cateringbranchen)
- v) administrative og planlægningsmæssige beslutninger
- vi) produktuddannelsens sammensætning
- vii) ordremodtageres, underleverandørers og leverandørers miljøpræstationer og -praksis.

Organisationerne skal kunne påvise, at de har identificeret de væsentlige miljøforhold i tilknytning til deres indkøbsprocedurer, og at de i deres ledelsessystem tager hensyn til de væsentlige miljøvirkninger af disse forhold. Organisationen bør bestræbe sig på at sikre, at leverandørerne og de personer, der handler på organisationens vegne, overholder organisationens miljøpolitik for så vidt angår de aktiviteter, der udføres under kontrakten.

Med hensyn til de indirekte miljøforhold skal en organisation undersøge, hvor stor indflydelse den kan have på disse forhold, og hvilke foranstaltninger der kan træffes til at mindske miljøvirkningerne.

3. Beskrivelse af kriterierne for vurdering af miljøvirkningens væsentlighed

En organisation skal fastsætte kriterierne for vurdering af miljøforholdenes væsentlighed i relation til organisationens aktiviteter, produkter og tjenesteydelser for at fastlægge, hvilke der har en væsentlig indvirkning på miljøet.

De kriterier, organisationen opstiller, skal tage hensyn til EF-lovgivningen, være omfattende og reproducerbare, kunne underkastes uafhængig kontrol og offentliggøres.

Fastlæggelse af kriterierne for vurderingen af væsentligheden af en organisations miljøforhold kan bl.a. bygge på

- a) oplysninger om miljøtilstanden med henblik på at identificere de af organisationens aktiviteter, produkter og tjenesteydelser, som kan have indvirkning på miljøet
- b) organisationens eksisterende data om materiale- og energitilførsel samt om risikoen i tilknytning til udledninger, affald og emissioner
- c) interesseparternes synspunkter
- d) organisationens lovregulerede miljøaktiviteter
- e) indkøbsaktiviteter
- f) konstruktion, udvikling, fremstilling, distribution, servicering, brug, genbrug, genanvendelse og bortskaffelse af organisationens produkter
- g) de af organisationens aktiviteter, der indebærer de største miljømæssige omkostninger og fordele.

Når organisationen vurderer væsentligheden af sine aktiviteter miljøvirkning, skal den ikke blot tage hensyn til normale driftsforhold, men også forholdene i forbindelse med opstart og nedlukning samt rimeligt forudselige nødsituationer. Der skal tages hensyn til tidligere, nuværende og planlagte aktiviteter.

4. Gennemgang af alle eksisterende miljøledelsessædvaner og -fremgangsmåder.

5. Vurdering af tilbagemeldinger fra undersøgelser af tidligere uheld.

BILAG II

Krav til miljøledelsessystemer og øvrige hensyn, som organisationer, der implementerer EMAS, skal tage i betragtning

Miljøledelsessystemer under EMAS skal opfylde kravene i afdeling 4 i EN ISO 14001:2004-standarden. Disse krav er gengivet i venstre kolonne i nedenstående tabel og udgør del A af nærværende bilag.

Derudover skal registrerede organisationer tage en række øvrige hensyn i betragtning, som er direkte knyttet til forskellige elementer i afdeling 4 i EN ISO 14001:2004-standarden. Disse supplerende krav er opregnet i højre kolonne nedenfor og udgør del B af nærværende bilag.

DEL A Krav til miljøledelsessystemer ifølge EN ISO 14001:2004	DEL B øvrige hensyn, som organisationer, der implementerer EMAS, skal tage i betragtning
<p>Organisationer, der deltager i ordningen for miljøledelse og miljørevision (EMAS), skal opfylde kravene i EN ISO 14001:2004, som er opstillet i afsnit 4 i den europæiske standard ⁽¹⁾ og gengivet i deres helhed nedenfor:</p> <p>A. Krav til miljøledelsessystemer</p> <p>A.1. Generelle krav</p> <p>Organisationen skal etablere, dokumentere, implementere, vedligeholde og løbende forbedre et miljøledelsessystem i overensstemmelse med kravene i denne internationale standard og bestemme, hvordan den vil opfylde disse krav.</p> <p>Organisationen skal definere og dokumentere anvendelsesområdet for miljøledelsessystemet.</p> <p>A.2. Miljøpolitik</p> <p>Topledelsen skal definere organisationens miljøpolitik og sikre, at den inden for det definerede anvendelsesområde for miljøledelsessystemet:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) er egnet i forhold til arten og omfanget af samt miljøvirkningerne fra organisationens aktiviteter, produkter og serviceydelser b) omfatter en forpligtelse til løbende forbedring og forebyggelse af forurening c) omfatter en forpligtelse til at overholde relevante lovmæssige krav og andre krav, som organisationen har tilsluttet sig vedrørende dens miljøforhold d) skaber rammen for at fastsætte og gennemgå miljømålsætninger og miljømål e) er dokumenteret, implementeret og bliver vedligeholdt f) er kommunikeret til alle personer, der arbejder for og på vegne af organisationen og g) er tilgængelig for offentligheden. 	

⁽¹⁾ Teksten i dette bilag er gengivet med tilladelse fra Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN). Den fuldstændige udgave kan købes hos de nationale standardiseringsorganisationer, jf. listen i dette bilag. Gengivelse af dette bilag i salgsojemed er ikke tilladt.

DEL A Krav til miljøledelsessystemer ifølge EN ISO 14001:2004	DEL B Øvrige hensyn, som organisationer, der implementerer EMAS, skal tage i betragtning
<p>A.3. Planlægning</p> <p>A.3.1. Miljøforhold</p> <p>Organisationen skal etablere, implementere og vedligeholde en eller flere procedurer til at:</p> <p>a) identificere de miljøforhold knyttet til dens aktiviteter, produkter og serviceydelser inden for miljøledelsessystemets definerede anvendelsesområde, som den kan styre, og de forhold, som den kan påvirke under hensyntagen til planlagt eller ny udvikling eller nye eller ændrede aktiviteter, produkter og serviceydelser og</p> <p>b) bestemme, hvilke forhold der påvirker eller kan påvirke miljøet væsentligt (dvs. væsentlige miljøforhold).</p> <p>Organisationen skal dokumentere disse oplysninger og holde dem ajour.</p> <p>Organisationen skal sikre, at der tages hensyn til væsentlige miljøforhold, når miljøledelsessystemet etableres, implementeres og vedligeholdes.</p> <p>A.3.2. Lovmæssige krav og andre krav</p> <p>Organisationen skal etablere, implementere og vedligeholde en eller flere procedurer til at:</p> <p>a) identificere og have adgang til de relevante lovmæssige krav og andre krav, som organisationen har tilsluttet sig, og som er relevante for dens miljøforhold og</p> <p>b) bestemme, hvordan disse krav gælder for dens miljøforhold.</p> <p>Organisationen skal sikre, at der tages hensyn til disse relevante lovmæssige krav og andre krav, som organisationen har tilsluttet sig, når miljøledelsessystemet etableres, implementeres og vedligeholdes.</p>	<p>B.1. Miljøkortlægning</p> <p>Organisationerne skal foretage en indledende miljøkortlægning, som angivet i bilag I, for at identificere og vurdere de miljømæssige aspekter og identificere de gældende lovbestemte miljøkrav.</p> <p>Organisationer uden for Fællesskabet skal også henvise til den tilsvarende miljølovgivning, der gælder for lignende organisationer i de medlemsstater, hvor organisationen agter at anmode om registrering.</p> <p>B.2. Overholdelse af lovgivningen</p> <p>En organisation, der ønsker at blive EMAS-registreret, skal kunne påvise:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) at den har kendskab til al gældende miljølovgivning, som er udpeget under miljøkortlægningen ifølge bilag I, og er klar over dens betydning for den pågældende organisation 2) at den forpligter sig til at overholde miljølovgivningen, herunder godkendelser og de deri indeholdte begrænsninger og 3) at den har indført procedurer til sikring af, at organisationen til stadighed kan opfylde disse krav.

DEL A Krav til miljøledelsessystemer ifølge EN ISO 14001:2004	DEL B øvrige hensyn, som organisationer, der implementerer EMAS, skal tage i betragtning
<p>A.3.3. Målsætninger, mål og program(mer)</p> <p>Organisationen skal udforme, implementere og vedligeholde dokumenterede miljømålsætninger og -mål for relevante funktioner og relevante niveauer i organisationen.</p> <p>Målsætninger og mål skal være målbare, hvor dette er praktisk muligt, og konsistente med miljøpolitikken, herunder forpligtelsen til at forebygge forurening, til at opfylde relevante lovmæssige krav og andre krav, som organisationen har tilsluttet sig, og til at foretage løbende forbedringer.</p> <p>Ved udformningen og gennemgangen af målsætninger og mål skal en organisation tage hensyn til de relevante lovmæssige krav og andre krav, som organisationen har tilsluttet sig, og dens væsentlige miljøforhold. Den skal også overveje de tekniske valgmuligheder, de økonomiske, operationelle og forretningsmæssige krav samt interessenters synspunkter.</p> <p>Organisationen skal etablere, implementere og vedligeholde et eller flere miljøhandlingsprogrammer for at nå målsætningerne og målene. Programmerne skal omfatte:</p> <p>a) delegering af ansvar for at nå målsætninger og mål til relevante funktioner og niveauer i organisationen og</p> <p>b) midler og tidsrammer for at nå disse.</p> <p>A.4. Implementering og drift</p> <p>A.4.1. Ressourcer, funktioner, ansvar og beføjelser</p> <p>Organisationen skal sikre, at de ressourcer, der er væsentlige for at etablere, implementere, vedligeholde og forbedre miljøledelsessystemet, er tilgængelige. Ressourcer omfatter menneskelige ressourcer og særlige færdigheder, organisationens infrastruktur, teknologi og økonomiske ressourcer.</p>	<p>B.3. Miljøpræstationer</p> <p>1) Deltagende organisationer skal kunne påvise, at deres miljøledelsessystem og revisionsprocedurer omfatter organisationens aktuelle miljøpræstationer med hensyn til de direkte og indirekte miljøforhold, der er påpeget ved miljøkortlægningen ifølge bilag I.</p> <p>2) Organisationens miljøpræstationer i forhold til målsætningerne og målene vurderes som en del af miljøkortlægningen. Organisationens skal også forpligte sig til løbende at forbedre sine miljøpræstationer. Organisationens kan her basere sig på lokale, regionale og nationale miljøprogrammer.</p> <p>3) Midlerne til at nå målsætningerne og målene må ikke være miljømålsætninger. Hvis organisationen omfatter et eller flere anlægsområder, skal hvert af disse, som EMAS gælder for, opfylde alle EMAS-kravene, inkl. kravene om en løbende forbedring af miljøpræstationerne som defineret i artikel 2, stk. 2.</p>

DEL A Krav til miljøledelsessystemer ifølge EN ISO 14001:2004	DEL B øvrige hensyn, som organisationer, der implementerer EMAS, skal tage i betragtning
<p>Funktioner, ansvar og beføjelser skal være fastlagte, dokumenterede og kommunikerede for at lette en hensigtsmæssig miljøledelse.</p> <p>Organisationens topledelse skal udpege en eller flere ledelsesrepræsentanter, som uanset andet ansvar skal have definerede funktioner samt ansvar for og beføjelser til at:</p> <p>a) sikre, at der etableres, implementeres og opretholdes et miljøledelsessystem i overensstemmelse med denne standard</p> <p>b) rapportere til topledelsen vedrørende miljøledelsessystemets præstationer med henblik på gennemgang, herunder at give anbefalinger om forbedringer.</p>	
<p>A.4.2. Kompetence, uddannelse, træning og bevidsthed</p>	<p>B.4. Medarbejderinddragelse</p>
<p>Organisationen skal sikre, at alle personer, der for organisationen eller på dennes vegne udfører opgaver, som kan medføre en miljøvirkning, der af organisationen er identificeret som væsentlig, er kompetente på grundlag af relevant uddannelse, træning eller erfaring, og organisationen skal opretholde tilhørende registreringer.</p>	<p>1) Organisationen skal anerkende, at medarbejdernes aktive inddragelse er en drivkraft og en forudsætning for løbende og faktiske miljøforbedringer samt kernen i forbedringen af miljøpræstationerne og den rette metode til at forankre miljøledelses- og miljørevisionssystemet i organisationen med de ønskede resultater.</p> <p>2) Udtrykket »medarbejderinddragelse« omfatter både inddragelse af og oplysninger til de enkelte medarbejdere og deres repræsentanter. Der bør derfor ske medarbejderinddragelse på alle niveauer. Organisationen skal anerkende, at engagement, lydhørhed og aktiv støtte fra ledelsens side er en forudsætning for, at de pågældende processer lykkes. I denne forbindelse skal det fremhæves, at det er nødvendigt med feedback fra ledelsen til medarbejderne.</p>
<p>Organisationen skal identificere behovet for uddannelse og træning affødt af miljøforholdene og miljøledelsessystemet. Den skal sørge for uddannelse og træning eller iværksætte andre handlinger for at imødekomme dette behov, og den skal opretholde tilhørende registreringer.</p>	
<p>Organisationen skal etablere, implementere og vedligeholde en eller flere procedurer, der gør personer, der arbejder for eller på organisationens vegne, bevidste om:</p>	
<p>a) vigtigheden af overensstemmelse med miljøpolitikken og procedurerne og med kravene i miljøledelsessystemet</p>	

DEL A Krav til miljøledelsessystemer ifølge EN ISO 14001:2004	DEL B øvrige hensyn, som organisationer, der implementerer EMAS, skal tage i betragtning
<p>b) de væsentlige miljøvirkninger og tilhørende faktiske eller potentielle påvirkninger forbundet med deres arbejde samt de miljømæssige fordele af en forbedret personlig indsats</p> <p>c) deres opgaver og ansvar for at opnå overensstemmelse med kravene i miljøledelsessystemet og</p> <p>d) de mulige konsekvenser af at fravige de fastlagte procedurer.</p>	<p>3) Foruden disse krav skal medarbejderne inddrages i processen med henblik på løbende forbedring af organisationens miljøpræstationer, nemlig i:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) den første miljøkortlægning, analysen af situationen og indsamling og kontrol af oplysninger b) etablering og implementering af et miljøledelses- og miljørevisionssystem til forbedring af miljøpræstationerne c) miljøudvalg til at indsamle oplysninger og sørge for, at den miljøansvarlige/ledelsens repræsentanter og medarbejderne og deres repræsentanter inddrages d) blandede arbejdsgrupper til miljøhandlingsprogrammet og miljørevisionen e) udarbejdelsen af miljøredegørelser. <p>4) Til dette formål bør der anvendes passende former for deltagelse såsom ordningen med en forslagsbog, projekt-baseret gruppearbejde eller miljøudvalg. Organisationen skal følge Kommissionens retningslinjer om den bedste praksis på dette område. Desuden skal enhver medarbejderrepræsentant, der anmoder herom, også inddrages.</p>
<p>A.4.3. Kommunikation</p> <p>Med hensyn til miljøforholdene og miljøledelsessystemet skal organisationen etablere, implementere og vedligeholde en eller flere procedurer for:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) intern kommunikation mellem de forskellige niveauer og funktioner i organisationen b) modtagelse, dokumentation og besvarelse af relevante henvendelser fra eksterne interessenter. <p>Organisationen skal beslutte, om den skal kommunikere eksternt om de væsentlige miljøforhold, og den skal dokumentere sin beslutning. Hvis organisationen beslutter at kommunikere, skal den etablere og implementere en eller flere metoder til denne eksterne kommunikation.</p>	<p>B.5. Kommunikation</p> <p>1) Deltagende organisationer skal kunne påvise, at de har en åben dialog med offentligheden og andre interesseparter, herunder lokale myndigheder og kunder, om miljøvirkningerne af deres aktiviteter, produkter og tjenesteydelser, så de kan indkredse offentlighedens og andre interesseparter problemer.</p>

DEL A Krav til miljøledelsessystemer ifølge EN ISO 14001:2004	DEL B øvrige hensyn, som organisationer, der implementerer EMAS, skal tage i betragtning
<p>A.4.4. Dokumentation</p> <p>Miljøledelsessystemets dokumentation skal omfatte:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) miljøpolitik, -målsætninger og -mål b) beskrivelse af miljøledelsessystemets anvendelsesområde c) beskrivelse af hovedelementerne i miljøledelsessystemet og samspillet mellem dem samt henvisning til tilknyttede dokumenter d) dokumenter, herunder registreringer, der kræves i denne internationale standard og e) dokumenter, herunder registreringer, som organisationen har besluttet er nødvendige for at sikre effektiv planlægning, drift og styring af processer, der vedrører dens væsentlige miljøforhold. <p>A.4.5. Dokumentstyring</p> <p>De dokumenter, som miljøledelsessystemet og denne internationale standard kræver, skal styres. Registreringer udgør en særlige dokumenttype og skal styres i henhold til kravene i punkt A.5.4.</p> <p>Organisationen skal udarbejde, implementere og vedligeholde en eller flere procedurer til at:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) godkende dokumenter med hensyn til, at de er fyldestgørende, inden de udstedes b) gennemgå og efter behov ajourføre dokumenter samt godkende dokumenter på ny c) sikre, at ændringer og gældende versionsstatus for dokumenter bliver identificeret d) sikre, at relevante udgaver af gældende dokumenter er tilgængelige på alle brugssteder e) sikre, at dokumenter forbliver læselige og umiddelbart kan identificeres f) sikre at dokumenter fra eksterne kilder, som organisationen har bestemt er nødvendige for planlægning og drift af miljøledelsessystemet, identificeres, og at udsendelsen styres og g) forhindre utilsigtet brug af forældede dokumenter og identificere dem på passende måde, hvis de opbevares med et givet formål. 	<ol style="list-style-type: none"> 2) Åbenhed, gennemsigtighed og regelmæssige miljøoplysninger er nøglefaktorer til at skelne EMAS fra andre ordninger. Disse faktorer er ligeledes vigtige for organisationen til at opbygge tillid hos interesseparter. 3) EMAS-ordningen er tilstrækkelig fleksibel til, at organisationer kan målrette deres relevante oplysninger til specifikke modtagere, og samtidig sikre, at alle oplysninger er til rådighed for dem, der ønsker det.

DEL A Krav til miljøledelsessystemer ifølge EN ISO 14001:2004	DEL B øvrige hensyn, som organisationer, der implementerer EMAS, skal tage i betragtning
<p>A.4.6. Driftsstyring</p> <p>Organisationen skal identificere og planlægge de aktiviteter, der er knyttet til de identificerede væsentlige miljøforhold i overensstemmelse med miljøpolitikken. Det gøres ved at:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) etablere, implementere og vedligeholde en eller flere dokumenterede procedurer til at styre situationer, hvor fravær af disse kunne føre til afvigelser fra miljøpolitikken, målsætningerne og miljømålene b) fastsætte driftsbetingelser i disse procedurer og c) etablere, implementere og vedligeholde procedurer for de identificerede væsentlige miljøforhold for varer og tjenesteydelser, som organisationen anvender, og informere leverandører, herunder underleverandører, om relevante procedurer og krav. <p>A.4.7. Nødberedskab og afværgeforanstaltninger</p> <p>Organisationen skal etablere, implementere og vedligeholde en eller flere procedurer til at identificere potentielle nødsituationer og potentielle ulykker, der kan påvirke miljøet, og til, hvordan organisationen vil reagere på dem.</p> <p>Organisationen skal reagere på faktiske nødsituationer og ulykker og forebygge eller mindske deraf følgende skadelige miljøvirkninger.</p> <p>Organisationen skal regelmæssigt gennemgå og om nødvendigt revidere sine procedurer for nødberedskab og afværgeforanstaltninger, især efter forekomst af ulykker og nødsituationer.</p> <p>Organisationen skal også regelmæssigt afprøve sådanne procedurer, hvor det er praktisk muligt.</p> <p>A.5. Kontrol</p> <p>A.5.1. Overvågning og måling</p> <p>Organisationen skal etablere, implementere og vedligeholde en eller flere procedurer til regelmæssigt at overvåge og måle nøgleegenskaberne ved dens aktiviteter, produkter og serviceydelser, der kan have en væsentlig miljøvirkning. Oplysninger om overvågning af miljøpræstationer, relevant driftsstyring, og hvorvidt organisationens miljømålsætninger og miljømål er opfyldt, skal dokumenteres.</p> <p>Organisationen skal sikre, at kalibreret og godkendt overvågnings- og måleudstyr anvendes og vedligeholdes, og at der opretholdes tilhørende registreringer.</p> <p>A.5.2. Evaluering af overholdelse af lovmæssige krav og andre krav</p> <p>A.5.2.1. I overensstemmelse med forpligtelsen til at overholde lovmæssige krav skal organisationen etablere, implementere og vedligeholde en eller flere procedurer til regelmæssigt at vurdere, om relevante lovmæssige krav overholdes.</p>	

DEL A Krav til miljøledelsessystemer ifølge EN ISO 14001:2004	DEL B Øvrige hensyn, som organisationer, der implementerer EMAS, skal tage i betragtning
<p>Organisationen skal opretholde registreringer af resultaterne af de regelmæssige evalueringer.</p> <p>A.5.5.2. Organisationen skal evaluere overholdelsen af andre krav, som den har tilsluttet sig. Organisationen kan kombinere denne evaluering med evalueringen af, hvorvidt lovmæssige krav, der er omtalt i A.5.2.1, er overholdt, eller udforme separate procedurer.</p> <p>Organisationen skal opretholde registreringer af resultaterne af de regelmæssige evalueringer.</p> <p>A.5.3. Afvigelser, korrigerende handlinger og forebyggende handlinger</p> <p>Organisationen skal etablere, implementere og vedligeholde en eller flere procedurer til at håndtere faktiske og potentielle afvigelser og iværksætte korrigerende handlinger og forebyggende handlinger. Procedurerne skal definere krav til at:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) identificere og korrigere for afvigelser og iværksætte handlinger for at reducere afvigelsesernes miljøvirkninger b) undersøge afvigelser, bestemme årsagerne dertil og iværksætte passende handlinger for at undgå gentagelse c) evaluere behovet for handlinger til at forebygge afvigelser og iværksætte passende handlinger for at undgå gentagelse d) registrere resultaterne af iværksatte korrigerende handlinger og forebyggende handlinger og e) gennemgå effektiviteten af iværksatte korrigerende handlinger og forebyggende handlinger. Iværksatte handlinger skal være passende i forhold til problemernes størrelse og den opståede miljøvirkning. <p>Organisationen skal sikre, at der indføres alle nødvendige ændringer i dokumentationen for miljøledelsessystemet.</p> <p>A.5.4. Styring af registreringer</p> <p>Organisationen skal etablere og opretholde registreringer i det omfang, det er nødvendigt for at demonstrere, at kravene i miljøledelsessystemet og denne internationale standard bliver overholdt, og for at de opnåede resultater registreres.</p> <p>Organisationen skal etablere, implementere og vedligeholde en eller flere procedurer til identifikation, opbevaring, beskyttelse, genfinding, bevarelse og bortskaffelse af registreringer.</p> <p>Registreringer skal være og forblive læselige, identificerbare og sporbare.</p>	

DEL A Krav til miljøledelsessystemer ifølge EN ISO 14001:2004	DEL B øvrige hensyn, som organisationer, der implementerer EMAS, skal tage i betragtning
<p>A.5.5. Intern audit</p> <p>Organisationen skal sikre, at der udføres interne audit af miljøledelsessystemet med planlagte intervaller for at:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) bestemme, hvorvidt miljøledelsessystemet <ul style="list-style-type: none"> – stemmer overens med planlagte miljøtiltag, herunder kravene i denne internationale standard – er korrekt implementeret og bliver vedligeholdt og b) give ledelsen oplysninger om resultaterne af audit. <p>Auditprogrammer skal planlægges, etableres, implementeres og vedligeholdes af organisationen under hensyntagen til den miljømæssige betydning af de pågældende aktiviteter og resultaterne af tidligere audit.</p> <p>Der skal etableres, implementeres og vedligeholdes auditprocedurer, der omhandler:</p> <ul style="list-style-type: none"> – ansvar for og krav i forbindelse med at planlægge og lede audit, rapportere resultater og opbevare tilhørende registreringer – bestemme auditkriterier, afgrænsning, audithyppighed og auditmetoder. <p>Valg af auditorer og gennemførelsen af audit skal sikre, at auditprocessen gennemføres objektivt og uvildigt.</p> <p>A.6. Ledelsens evaluering</p> <p>Topledelsen skal med planlagte intervaller evaluere organisationens miljøledelsessystem for at sikre, at det fortsat er egnet, fyldestgørende og effektivt. Evalueringer skal omfatte en vurdering af muligheder for forbedringer og af behovet for ændringer af miljøledelsessystemet, herunder miljøpolitik, -målsætninger og -mål.</p> <p>Registreringer af ledelsens evalueringer skal opbevares.</p> <p>Inputtet til ledelsens evaluering skal omfatte:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) resultater af interne audit og evalueringer af overholdelse af lovmæssige krav og andre krav, som organisationen har tilsluttet sig b) henvendelser fra eksterne interessenter, herunder klager c) organisationens miljøpræstationer d) en vurdering af, i hvilket omfang målsætninger og mål er nået e) status for korrigerende og forebyggende handlinger f) opfølgning på tidligere ledelsevalueringer 	

DEL A Krav til miljøledelsessystemer ifølge EN ISO 14001:2004	DEL B øvrige hensyn, som organisationer, der implementerer EMAS, skal tage i betragtning
<p>g) ændrede omstændigheder, herunder udvikling i lovmæssige krav og andre krav i relation til miljøforholdene og</p> <p>h) anbefalinger om forbedringer.</p> <p>Outputtet fra ledelsens evaluering skal i overensstemmelse med forpligtelsen til løbende forbedringer omfatte beslutninger og handlinger i relation til mulige ændringer af miljøpolitik, miljømålsætninger og miljømål og andre elementer i miljøledelsessystemet.</p> <p>Liste over nationale standardiseringsorganisationer</p> <p>BE: IBN/BIN (Institut Belge de Normalisation/Belgisch Instituut voor Normalisatie)</p> <p>CZ: ČNI (Český normalizační institut)</p> <p>DK: DS (Dansk Standard)</p> <p>DE: DIN (Deutsches Institut für Normung e.V.)</p> <p>EE: EVS (Eesti Standardikeskus)</p> <p>EL: ELOT (Ελληνικός Οργανισμός Τυποποίησης)</p> <p>ES: AENOR (Asociación Española de Normalización y Certificación)</p> <p>FR: AFNOR (Association Française de Normalisation)</p> <p>IE: NSAI (National Standards Authority of Ireland)</p> <p>IT: UNI (Ente Nazionale Italiano di Unificazione)</p> <p>CY: Κυπριακός Οργανισμός Προώθησης Ποιότητας</p> <p>LV: LVS (Latvijas Standarts)</p> <p>LT: LST (Lietuvos standartizacijos departamentas)</p> <p>LU: SEE (Service de l'Energie de l'Etat) (Luxembourg)</p> <p>HU: MSZT (Magyar Szabványügyi Testület)</p> <p>MT: MSA (Awtoritá Maltija dwar l-Istandards/Malta Standards Authority)</p> <p>NL: NEN (Nederlands Normalisatie-Instituut)</p> <p>AT: ON (Österreichisches Normungsinstitut)</p> <p>PL: PKN (Polski Komitet Normalizacyjny)</p> <p>PT: IPQ (Instituto Português da Qualidade)</p> <p>SI: SIST (Slovenski inštitut za standardizacijo)</p> <p>SK: SÚTN (Slovenský ústav technickej normalizácie)</p> <p>FI: SFS (Suomen Standardisoimisliitto r.y)</p> <p>SE: SIS (Swedish Standards Institute)</p> <p>UK: BSI (British Standards Institution).</p>	<p>Supplerende liste over nationale standardiseringsorganisationer</p> <p>Nationale standardiseringsorganisationer i medlemsstater, der ikke er omfattet af EN ISO 14001:2004:</p> <p>BG: BDS (Българският институт за стандартизация)</p> <p>RO: ASRO (Asociația de Standardizare din România)</p> <p>Nationale standardiseringsorganisationer i medlemsstater, hvor en national standardiseringsorganisation iflg. EN ISO 14001:2004 er blevet erstattet:</p> <p>CZ: ÚNMZ (Ústav pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví)</p>

BILAG III

INTERN MILJØREVISION

A. Revisionsprogram og revisionshyppighed

1. Revisionsprogram

Revisionsprogrammet skal sikre, at organisationens ledelse får de oplysninger, den har brug for for at kunne foretage en kritisk gennemgang af organisationens miljøpræstationer og miljøledelsessystemets effektivitet, og kunne påvise, at der er kontrol over dem.

2. Revisionsprogrammets målsætninger

Miljørevisionsmålsætningerne skal i særdeleshed omfatte bedømmelse af de indførte miljøledelsessystemer og en bedømmelse af, om der er overensstemmelse med organisationens miljøpolitik og -program, herunder overholdelse af relevante lovbestemte miljøkrav.

3. Revisionsprogrammets omfang

Det samlede omfang af den enkelte revision eller i påkommende tilfælde af de enkelte trin af en revisionscyklus skal klart beskrives og skal udtrykkeligt angive:

- a) emneområder for revisionen
- b) hvilke aktiviteter der skal revideres
- c) hvilke miljøkriterier der skal tages hensyn til
- d) hvilken periode revisionen skal dække.

Miljørevisionen skal indbefatte en vurdering af de konkrete data, i det omfang dette er nødvendigt for at kunne bedømme organisationens miljøpræstationer.

4. Revisionshyppighed

Revisionen eller revisionscyklussen, som omfatter alle organisationens aktiviteter, skal gennemføres mindst hvert tredje år eller, hvor undtagelsen i artikel 7 finder anvendelse, hvert fjerde år. Hvor hyppigt en given aktivitet revideres, vil variere afhængigt af:

- a) aktiviteterens art, omfang og kompleksitet
- b) væsentligheden af de tilknyttede miljøvirkninger
- c) omfanget og alvoren af de problemer, der er afdækket i forbindelse med foregående revisioner
- d) organisationens miljøproblemer gennem tiden.

Mere komplekse aktiviteter, der indebærer større miljøvirkninger, skal revideres hyppigere.

Organisationen bør endvidere foretage revisioner mindst én gang om året, da dette vil hjælpe med til at vise organisationens ledelse og miljøverifikator, at den har kontrol over organisationens væsentlige miljøforhold.

Organisationen skal revidere:

- a) organisationens miljøpræstationer og
- b) organisationens overholdelse af gældende lovbestemte miljøkrav.

B. Revisionsarbejdet

Revisionen skal omfatte drøftelser med medarbejdere, inspektion af driftsforhold og udstyr samt gennemgang af journaler, skriftlige procedurer og andet relevant dokumentationsmateriale med henblik på at vurdere den pågældende aktivitet med hensyn til miljøpræstationer og fastslå, om den opfylder gældende standarder og forskrifter eller fastsatte miljømæssige målsætninger og mål, og om systemet til placering af ansvaret for miljøforholdene er effektivt og hensigtsmæssigt. Der bør bl.a. anvendes stikprøvekontrol af disse kriterier som middel til at vurdere hele miljøledelsessystemets effektivitet.

Revisionsprocessen skal navnlig omfatte følgende trin:

- a) forståelse af ledelsessystemerne
- b) bedømmelse af ledelsessystemernes styrker og svagheder
- c) indsamling af relevante revisionsbeviser
- d) bedømmelse af revisionsresultaterne
- e) udarbejdelse af revisionskonklusioner
- f) rapportering af revisionsresultater og -konklusioner.

C. Rapportering af revisionsresultater og -konklusioner

De primære formål med en skriftlig revisionsrapport er

- a) at dokumentere revisionens omfang
 - b) at oplyse organisationens ledelse om, i hvilken grad der er overensstemmelse med organisationens miljøpolitik, og om de miljømæssige fremskridt i organisationen
 - c) at oplyse organisationens ledelse om effektiviteten og pålideligheden af systemet til overvågning af og kontrol med organisationens miljøvirkninger
 - d) at påvise nødvendigheden af eventuelle korrigerende handlinger.
-

BILAG IV

MILJØRAPPORTERING**A. Indledning**

Miljøoplysninger skal forelægges på tydelig og sammenhængende måde i elektronisk form eller på tryk.

B. Miljøredegørelse

Miljøredegørelsen skal opfylde følgende mindstekrav til indhold:

- a) en klar og entydig beskrivelse af den organisation, der registreres under EMAS, og, hvor det er relevant, et resumé af organisationens aktiviteter, produkter og tjenesteydelser og forholdet mellem organisationen og eventuelle moderorganisationer
- b) organisationens miljøpolitik og en kort beskrivelse af miljøledelsessystemet
- c) en beskrivelse af alle væsentlige direkte og indirekte miljøforhold, der medfører væsentlige miljøvirkninger fra organisationen, og af påvirkningernes art i forbindelse med disse forhold (bilag I.2)
- d) en beskrivelse af miljømålsætninger og miljømål i relation til de væsentlige miljøforhold og -påvirkninger
- e) et resumé af de foreliggende data om organisationens miljøpræstationer set i forhold til dens miljømålsætninger og miljømål i relation til dens væsentlige miljøvirkninger. Der skal rapporteres om nøgleindikatorer og andre relevante miljøpræstationsindikatorer, jf. del C
- f) andre miljøpræstationsfaktorer, bl.a. præstationerne i forhold til lovgivningen med hensyn til dens væsentlige miljøvirkninger
- g) en henvisning til gældende lovbestemte miljøkrav
- h) miljøverifikators navn og akkrediterings- eller licensnummer og datoen for valideringen.

Den ajourførte miljøredegørelse skal opfylde de mindstekrav til indhold, der er anført i litra e)-h).

C. Nøgleindikatorer og andre relevante miljøpræstationsindikatorer**1. Indledning**

Organisationer skal både i miljøredegørelsen og i den ajourførte miljøredegørelse gøre rede for nøgleindikatorerne, for så vidt som de har relation til organisationens direkte miljøforhold, og andre relevante miljøpræstationsindikatorer som beskrevet nedenfor.

Redegørelsen skal indeholde oplysninger om input/påvirkninger. Hvis en offentliggørelse er til skade for den fortrolige karakter af kommercielle eller industrielle oplysninger om organisationen, kan organisationen, hvis national ret eller fællesskabsretten indeholder bestemmelser, hvorefter oplysninger om legitime økonomiske interesser er fortrolige, være berettiget til at indekse disse oplysninger i redegørelsen f.eks. ved at fastlægge et basisår (med index 100), på hvilken baggrund det vil fremgå, hvordan de faktiske input/påvirkninger har udviklet sig.

Indikatorerne skal:

- a) give en nøjagtig vurdering af organisationens miljøpræstationer
- b) være let forståelige og entydige

- c) give mulighed for at sammenligne organisationens miljøpræstationer fra år til år
- d) give mulighed for sammenligning med sektorspecifikke, nationale eller regionale referencedata (benchmarks)
- e) give mulighed for sammenligning med relevante lovbestemte krav.

2. Nøgleindikatorer

- a) Nøgleindikatorerne anvendes på alle organisationstyper. De fokuserer på præstationerne på følgende centrale miljøområder:
 - i) energieffektivitet
 - ii) materialeudnyttelse
 - iii) vand
 - iv) affald
 - v) biodiversitet og
 - vi) emissioner.

Hvis en organisation konkluderer, at en eller flere nøgleindikatorer er irrelevante for dens væsentlige direkte miljøforhold, kan organisationen undlade at gøre rede for disse nøgleindikatorer. Organisationen skal give en begrundelse herfor med henvisning til miljøkortlægningen.

- b) Hver nøgleindikator består af følgende elementer:
 - i) et tal A, som udtrykker de årlige samlede input/påvirkninger på det pågældende område
 - ii) et tal B, som udtrykker organisationens samlede årlige output, og
 - iii) et tal R, som udtrykker forholdet A/B.

Hver organisation skal gøre rede for alle tre elementer af hver indikator.

- c) De årlige samlede input/påvirkninger på det pågældende område, tallet A, skal oplyses på følgende måde:
 - i) energieffektivitet
 - »samlet direkte energiforbrug«: det samlede årlige energiforbrug angivet i MWh eller GJ
 - »samlet forbrug af vedvarende energi«: den procentdel af det samlede årlige energiforbrug (el og varme), som organisationen har produceret ved hjælp af vedvarende energikilder
 - ii) materialeudnyttelse
 - »årlig massestrøm af materialeforbrug« (ekskl. energibærere og vand), angivet i ton
 - iii) vand
 - »samlet årligt vandforbrug«, angivet i m³
 - iv) affald
 - »samlet årlig affaldsproduktion«, opdelt på affaldstype, angivet i ton
 - »samlet årlig produktion af farligt affald«, angivet i kilo eller ton

- v) biodiversitet
 - »arealforbrug«, angivet i m² bebygget område
- vi) emissioner
 - »samlet årlig emission af drivhusgasser«, herunder som minimum emissionen af CO₂, CH₄, N₂O, HFCs, PFCs and SF₆, angivet i ton CO₂-ækvivalenter
 - »samlet årlig luftemission«, herunder som minimum emissionen af SO₂, NO_x og PM, angivet i kilo eller ton.

Ud over de ovenfor definerede indikatorer kan en organisation også anvende andre indikatorer for at angive de samlede årlige input/påvirkninger på det pågældende område.

- d) Angivelsen af organisationens samlede årlige output, tallet B, er det samme for alle områder, men tilpasses til de forskellige organisationstyper afhængigt af arten af deres aktivitet, og skal indeholde følgende:
 - i) for organisationer i fremstillingssektoren (industri) angiver tallet den samlede årlige bruttoværditilvækst i mio. EUR eller det samlede årlige fysiske output angivet i ton eller, for små organisationer, den samlede årsomsætning eller antallet af ansatte
 - ii) for organisationer uden for fremstillingssektoren (administration og tjenesteydelser) angiver tallet organisationens størrelse målt i antallet af ansatte.

Ud over de ovenfor definerede indikatorer kan en organisation også anvende andre indikatorer for at angive dens samlede årlige output.

3. Andre relevante miljøpræstationsindikatorer

Hver organisation skal desuden hvert år gøre rede for sine præstationer vedrørende de mere specifikke miljøforhold, som den har anført i miljøredegørelsen, under hensyntagen til eventuelle sektorreferencedokumenter som omhandlet i artikel 46.

D. Offentlighedens adgang til oplysninger

En organisation skal over for miljøverifikator kunne påvise, at alle, der er interesserede i organisationens miljøpræstationer, nemt og uden omkostninger får adgang til de i del B og C omhandlede oplysninger.

Organisationen sikrer, at disse oplysninger er tilgængelige på det/et af de officielle sprog i den medlemsstat, hvor organisationen er registreret, og i givet fald på det/et af de officielle sprog i de medlemsstater, hvor der findes anlægsområder, der er omfattet af den samlede registrering.

E. Miljøansvar på lokalt plan

Organisationer, der registreres under EMAS, kan ønske at fremlægge en samlet miljøredegørelse, der dækker forskellige geografiske lokaliteter.

Formålet med EMAS er at sikre miljøansvar på lokalt plan, hvorfor organisationerne skal sørge for, at de væsentlige miljøvirkninger for hvert enkelt anlægsområde er klart identificeret og beskrevet i den samlede miljøredegørelse.

1. Logoet kan anvendes på hvilket som helst af de 23 sprog forudsat følgende ordlyd anvendes:

Bulgarsk:	»Проверено управление по околна среда«
Tjekkisk:	»Ověřený systém environmentálního řízení«
Dansk:	»Verificeret miljøledelse«
Nederlandsk:	»Geverifieerd milieuzorgsysteem«
Engelsk:	»Verified environmental management«
Estisk:	»Tõendatud keskkonnajuhtimine«
Finsk:	»Todennettu ympäristöasioiden hallinta«
Fransk:	»Management environnemental vérifié«
Tysk:	»Geprüftes Umweltmanagement«
Græsk:	»επιθεωρημένη περιβαλλοντική διαχείριση«
Ungarsk:	»Hitelesített környezetvédelmi vezetési rendszer«
Italiensk:	»Gestione ambientale verificata«
Irsk:	»Bainistíocht comhshaoil fíoraithe«
Lettisk:	»Verificēta vides pārvaldība«
Litauisk:	»Įvertinta aplinkosaugos vadyba«
Maltesisk:	»Immaniggjar Ambjentali Verifikat«
Polsk:	»Zweryfikowany system zarządzania środowiskowego«
Portugisisk:	»Gestão ambiental verificada«
Rumænsk:	»Management de mediu verificat«
Slovakisk:	»Overené environmentálne manažérstvo«
Slovensk:	»Preverjen sistem ravnanja z okoljem«
Spansk:	»Gestión medioambiental verificada«
Svensk:	»Verifierat miljöledningssystem«

2. Logoet skal anvendes enten

- i tre farver (Pantone No. 355 Green; Pantone No. 109 Yellow; Pantone No. 286 Blue)
- i sort
- i hvidt, eller
- i grå nuancer.

BILAG VI

OPLYSNINGSKRAV I FORBINDELSE MED REGISTRERING

(oplysninger, der skal gives, når det er relevant)

1. ORGANISATION

Navn
 Adresse
 By
 Postnummer
 Land/region/selvstyrende region
 Kontaktperson
 Tlf.
 Fax
 E-mail
 Websted
 Offentlighedens adgang til miljøredegørelsen
 eller den ajourførte miljøredegørelse
 a) i trykt form
 b) i elektronisk form
 Registreringsnummer
 Registreringsdato
 Dato for suspension af registrering
 Dato for ophævelse af registrering
 Dato for næste miljøredegørelse
 Dato for næste ajourførte miljøredegørelse
 Anmodning om undtagelse i henhold til arti-
 kel 7
 JA — NEJ
 Aktiviteternes NACE-kode
 Antal ansatte
 Årlig omsætning eller balance

2. ANLÆGSOMRÅDE

Navn
 Adresse
 Postnummer
 By
 Land/region/selvstyrende region
 Kontaktperson
 Tlf.
 Fax
 E-mail
 Websted

Offentlighedens adgang til miljøredegørelsen
eller den ajourførte miljøredegørelse

a) i trykt form

b) i elektronisk form

Registreringsnummer

Registreringsdato

Dato for suspension af registrering

Dato for ophævelse af registrering

Dato for næste miljøredegørelse

Dato for næste ajourførte miljøredegørelse

Anmodning om undtagelse i henhold til arti-
kel 7

JA — NEJ

Aktiviteternes NACE-kode

Antal ansatte

Årlig omsætning eller balance

3. MILJØVERIFIKATOR

Miljøverifikators navn

Adresse

Postnummer

By

Land/region/selvstyrede region

Tlf.

Fax

E-mail

Akkrediteringens eller licensens registrerings-
nummer

Akkrediteringens eller licensens omfang
(NACE-koder)

Akkrediterings- eller licensudstedelsesorgan

Udfærdiget i ..., den .../.../20

Organisationens repræsentants underskrift

BILAG VII

MILJØVERIFIKATORS ERKLÆRING OM FORETAGET VERIFIKATION OG VALIDERING

..... (navn).

registreret som EMAS-miljøverifikator nr.

og akkrediteret eller har licens til (omfang) (NACE-kode)

erklærer at have verificeret, om anlægsområdet eller hele organisationen som angivet i miljøredøgørelsen/den ajourførte miljøredøgørelse (*) fra organisationen (navn)

med registreringsnummer (hvis kendt)

opfylder alle kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1221/2009 af 25. november 2009 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS).

Ved min underskrift erklærer jeg

- at verifikationen og valideringen er udført i fuld overensstemmelse med kravene i forordning (EF) nr. 1221/2009
- at resultatet af verifikationen og valideringen bekræfter, at intet tyder på mangler i efterlevelsen af gældende miljølovgivning
- at data og oplysninger i organisationens/anlægsområdets (*) miljøredøgørelse/den ajourførte miljøredøgørelse (*) tegner et pålideligt, troværdigt og korrekt billede af alle organisationens/anlægsområdets (*) aktiviteter inden for det omfang, der er angivet i miljøredøgørelsen.

Dette dokument kan ikke sidestilles med EMAS-registrering. EMAS-registrering kan kun foretages af registreringsorganet i medfør af forordning (EF) nr. 1221/2009. Dette dokument kan ikke i sig selv anvendes som en meddelelse til offentligheden.

Udfærdiget i ..., den .../.../20....

Underskrift

.....
(*) Det ikke relevante overstreges.

BILAG VIII

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EF) nr. 761/2001	Nærværende forordning
Artikel 1, stk. 1	Artikel 1
Artikel 1, stk. 2, litra a)	—
Artikel 1, stk. 2, litra b)	—
Artikel 1, stk. 2, litra c)	—
Artikel 1, stk. 2, litra d)	—
Artikel 2, litra a)	Artikel 2, nr. 1)
Artikel 2, litra b)	—
Artikel 2, litra c)	Artikel 2, nr. 2)
Artikel 2, litra d)	—
Artikel 2, litra e)	Artikel 2, nr. 9)
Artikel 2, litra f)	Artikel 2, nr. 4)
Artikel 2, litra g)	Artikel 2, nr. 8)
Artikel 2, litra h)	Artikel 2, nr. 10)
Artikel 2, litra i)	Artikel 2, nr. 11)
Artikel 2, litra j)	Artikel 2, nr. 12)
Artikel 2, litra k)	Artikel 2, nr. 13)
Artikel 2, litra l)	Artikel 2, nr. 16)
Artikel 2, litra l), nr. i)	—
Artikel 2, litra l), nr. ii)	—
Artikel 2, litra m)	—
Artikel 2, litra n)	Artikel 2, nr. 17)
Artikel 2, litra o)	Artikel 2, nr. 18)
Artikel 2, litra p)	—
Artikel 2, litra q)	Artikel 2, nr. 20)
Artikel 2, litra r)	—
Artikel 2, litra s), første afsnit	Artikel 2, nr. 21)
Artikel 2, litra s), andet afsnit	—
Artikel 2, litra t)	Artikel 2, nr. 22)
Artikel 2, litra u)	—
Artikel 3, stk. 1	—
Artikel 3, stk. 2, litra a), første afsnit	Artikel 4, stk. 1, litra a) og b)
Artikel 3, stk. 2, litra a), andet afsnit	Artikel 4, stk. 3
Artikel 3, stk. 2, litra b)	Artikel 4, stk. 1, litra c)
Artikel 3, stk. 2, litra c)	Artikel 4, stk. 1, litra d)
Artikel 3, stk. 2, litra d)	Artikel 4, stk. 5
Artikel 3, stk. 2, litra e)	Artikel 5, stk. 2, indledningen; Artikel 6, stk. 3
Artikel 3, stk. 3, litra a)	Artikel 6, stk. 1, litra a)
Artikel 3, stk. 3, litra b), første punktum	Artikel 6, stk. 1, litra b) og c)
Artikel 3, stk. 3, litra b), andet punktum	Artikel 7, stk. 1
Artikel 4, stk. 1	—
Artikel 4, stk. 2	Artikel 51, stk. 2
Artikel 4, stk. 3	—
Artikel 4, stk. 4	—

Forordning (EF) nr. 761/2001	Nærværende forordning
Artikel 4, stk. 5, første punktum	Artikel 25, stk. 10, første afsnit
Artikel 4, stk. 5, andet punktum	Artikel 25, stk. 10, andet afsnit, andet punktum
Artikel 4, stk. 6	Artikel 41
Artikel 4, stk. 7	—
Artikel 4, stk. 8, første afsnit	Artikel 30, stk. 1
Artikel 4, stk. 8, andet afsnit	Artikel 30, stk. 3 og 5
Artikel 4, stk. 8, tredje afsnit, første og andet punktum	Artikel 31, stk. 1
Artikel 4, stk. 8, tredje afsnit, sidste punktum	Artikel 31, stk. 2
Artikel 5, stk. 1	Artikel 11, stk. 1, første afsnit
Artikel 5, stk. 2	Artikel 11, stk. 3
Artikel 5, stk. 3, første punktum	Artikel 12, stk. 1
Artikel 5, stk. 3, andet punktum, første led	Artikel 12, stk. 1, litra a)
Artikel 5, stk. 3, andet punktum, andet led	Artikel 12, stk. 1, litra b)
Artikel 5, stk. 4	Artikel 11, stk. 1, andet og tredje afsnit
Artikel 5, stk. 5, første punktum	Artikel 16, stk. 1
Artikel 5, stk. 5, andet punktum	Artikel 16, stk. 3, første afsnit
Artikel 5, stk. 5, tredje punktum	Artikel 17, stk. 1
Artikel 5, stk. 5, fjerde punktum	Artikel 16, stk. 3, andet afsnit, og artikel 16, stk. 4, andet afsnit
Artikel 6, nr. 1	Artikel 13, stk. 1
Artikel 6, nr. 1, første led	Artikel 13, stk. 2, litra a), og artikel 5, stk. 2, litra a)
Artikel 6, nr. 1, andet led	Artikel 13, stk. 2, litra a), og artikel 5, stk. 2, litra c)
Artikel 6, nr. 1, tredje led	Artikel 13, stk. 2, litra a), og artikel 5, stk. 2, litra d)
Artikel 6, nr. 1, fjerde led	Artikel 13, stk. 2, litra c)
Artikel 6, nr. 1, andet afsnit	Artikel 13, stk. 2, indledningen
Artikel 6, nr. 2	Artikel 15, stk. 3
Artikel 6, nr. 3, første led	Artikel 15, stk. 3, litra a)
Artikel 6, nr. 3, andet led	Artikel 15, stk. 3, litra b)
Artikel 6, nr. 3, tredje led	—
Artikel 6, nr. 3, sidste punktum	Artikel 15, stk. 8
Artikel 6, nr. 4, første afsnit	Artikel 15, stk. 2
Artikel 6, nr. 4, andet afsnit	Artikel 15, stk. 4
Artikel 6, nr. 5, første punktum	Artikel 15, stk. 6
Artikel 6, nr. 5, andet punktum	Artikel 15, stk. 8 og 9
Artikel 6, nr. 6	Artikel 15, stk. 10
Artikel 7, stk. 1	Artikel 28, stk. 8
Artikel 7, stk. 2, første punktum	Artikel 12, stk. 2
Artikel 7, stk. 2, andet punktum	Artikel 12, stk. 3
Artikel 7, stk. 3	Artikel 42, stk. 2, litra a)
Artikel 8, stk. 1, første punktum	Artikel 10, stk. 1
Artikel 8, stk. 1, andet punktum	Artikel 10, stk. 2
Artikel 8, stk. 2	—
Artikel 8, stk. 3, første afsnit	Artikel 10, stk. 4
Artikel 8, stk. 3, andet afsnit	—
Artikel 9, stk. 1, første afsnit, indledningen	Artikel 4, stk. 3

Forordning (EF) nr. 761/2001	Nærværende forordning
Artikel 9, stk. 1, litra a)	Artikel 45, stk. 4
Artikel 9, stk. 1, litra b)	Artikel 45, stk. 4
Artikel 9, stk. 1, andet afsnit	Artikel 45, stk. 5
Artikel 9, stk. 2	—
Artikel 10, stk. 1	—
Artikel 10, stk. 2, første afsnit	Artikel 38, stk. 1 og 2
Artikel 10, stk. 2, andet afsnit, første punktum	Artikel 41
Artikel 10, stk. 2, andet afsnit, andet punktum	Artikel 47
Artikel 11, stk. 1, første afsnit	Artikel 36
Artikel 11, stk. 1, første afsnit, første led	Artikel 36, litra a)
Artikel 11, stk. 1, første afsnit, andet led	Artikel 36, litra c)
Artikel 11, stk. 1, første afsnit, tredje led	Artikel 36, litra b)
Artikel 11, stk. 1, andet afsnit, første punktum	Artikel 37, stk. 1
Artikel 11, stk. 1, andet afsnit, andet punktum	—
Artikel 11, stk. 1, andet afsnit, tredje punktum	Artikel 37, stk. 2
Artikel 11, stk. 1, andet afsnit, fjerde punktum	Artikel 37, stk. 3
Artikel 11, stk. 2	Artikel 43, stk. 2
Artikel 11, stk. 3, første punktum	Artikel 41, stk. 2
Artikel 11, stk. 3, andet punktum	Artikel 47
Artikel 12, stk. 1, første afsnit, litra a)	—
Artikel 12, stk. 1, første afsnit, litra b)	Artikel 35, stk. 1
Artikel 12, stk. 1, andet afsnit	—
Artikel 12, stk. 2	Artikel 41, stk. 2
Artikel 12, stk. 3	—
Artikel 13	Artikel 40, stk. 1
Artikel 14, stk. 1	Artikel 49, stk. 1
Artikel 14, stk. 2	—
Artikel 14, stk. 3	—
Artikel 15, stk. 1	Artikel 50
Artikel 15, stk. 2	Artikel 48
Artikel 15, stk. 3	—
Artikel 16, stk. 1	Artikel 39, stk. 1
Artikel 16, stk. 2	Artikel 42, stk. 2
Artikel 17, stk. 1	—
Artikel 17, stk. 2, 3 og 4	Artikel 51, stk. 2
Artikel 17, stk. 5	—
Artikel 18	Artikel 52